

ת"פ 37134/10/17 - מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נגד אליצור אטיאס, מג'דה ניקולא אלחיי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 37134-10-17 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אטיאס ואח'
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש

המאשימה

נגד

1. אליצור אטיאס

2. מג'דה ניקולא אלחיי (עניינה הסתיים)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד בתיה קוליץ

ב"כ הנאשם 1: עו"ד אבשלום גיספאן

הכרעת דין לנאשם 1

תוכן עניינים

פתח דבר

1. נגד הנאשם 1 (להלן גם: "**הנאשם**"), שוטר במשטרת ישראל, הוגש כתב אישום מתוקן בשלישית הכולל חמישה אישומים, בהם הוא מואשם בעבירות מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין, איסור שימוש במוצרי תעבורה ואיסור תיקון רכב בשטחי הרשות לפי סעיף 10(א) בנסיונות סעיף 18(ב) ו - 18(ב1)(1) לחוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות), תשנ"ח - 1998 (להלן: "**חוק מניעת גניבות**"), שלוש עבירות עונשין (השגת מידע) לפי סעיף 22(א) לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים התשמ"א - 1981 (להלן: "**חוק המרשם הפלילי**") ועבירה של סודיות לפי סעיף 16 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א - 1981 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**").
2. בפתח שמיעת הראיות הודיעה המאשימה כי היא חוזרת בה מאישום 2 שייחס לנאשם עבירת קבלת דבר במרמה, ובהכרעת דין חלקית שניתנה ביום 18.6.18 הוא זוכה מאישום זה.
3. האישומים שנותרו מתייחסים לנושאים שונים, ועל כן ההתייחסות אליהם בהכרעת הדין בכל הנוגע לפרטי האישומים, תשובת הנאשם להם, ניתוח הראיות, קביעת עובדות ובחינת האשמה, תיעשה, לרוב, בנפרד.
4. מטעם המאשימה העידו חוקרי מח"ש, שוטרי מג"ב וחיילים אשר שירתו לצדו או תחת פיקודו של הנאשם בתקופה הרלבנטית לאישומים, הנאשמת 2, מר ג'ורג' אנסטס, איאד דאר עיסא, אוריין אטיאס- אחיו של הנאשם, ואליאור גבאי- אחיינו של הנאשם. כן הוגשו מטעם המאשימה ארבע הודעות שנגבו מהנאשם במסגרת חקירת מח"ש, הקלטות החקירות ותמלולן, הקלטות ותמלולי שיחות שנקלטו במסגרת האזנת סתר למכשיר הטלפון של הנאשם ומזכרים בדבר פעולות חקירה שונות שביצעו החוקרים, ובהן חיפוש וחדירה לחומר מחשב, ותוצריהן של חלק מפעולות אלה.
- מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו והוגשו הודעותיהם של עדי התביעה ג'ורג' אנסטס והנאשמת 2, בקשת המעצר שהוגשה בעניינו של עד התביעה איאד דאר עיסא, סרטונים שצולמו במחסום המנהרות, נוהלי משטרה הנוגעים לכניסת תושבי האזור לישראל, ומזכרים נוספים מתוך תיק החקירה.

אישום 1

כללי

5. הנאשם מואשם באישום זה יחד עם הנאשמת 2 (להלן גם: "**הנאשמת**" או "**מג'דה**") שהתיק בעניינה הסתיים בגזר- דין, לאחר שהורשעה, על יסוד הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן, בשותפות לעבירת מרמה

והפרת אמונים.

6. במועדים הרלבנטיים לאישום שירת הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") כשוטר במשטרת ישראל. בשנים 2015-2016 שירת כמפקד פלוגת מג"ב שפעולותיה מתרכזות בציר עוטף ירושלים. בתקופה הרלבנטית שימש הנאשם כ"קצין שטח" במחסום המנהרות הסמוך לשכונת מלחה בירושלים, ובמחסום עין יעל ("וואלג'ה").

7. הנאשם מואשם כי במסגרת עבודתו פגע בעבודת הביטחון השוטפת בציר עוטף ירושלים, עליו היה אמון, בכל הנוגע לעריכת בדיקות ביטחוניות הנדרשות לצורך מעבר תושבי הרשות הפלסטינית לשטח ישראל, לשם קידום ענייני האזרחים, ואפשר מעבר תושבי הרשות במחסומים מבלי לבצע לגביהם את הבדיקות הביטחוניות הנדרשות.

8. לנאשם מיוחסת באישום זה עבירת מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין. על פי הנטען בחלק הכללי של כתב האישום ובאישום זה, המחסומים שבהם שירת הנאשם מיועדים להבטחת ביטחון המדינה והציבור מפני פיגועי טרור, מניעת הברחת טובין ומניעת חדירה לא מבוקרת של אנשים וסחורות משטחי הרשות הפלסטינית, היוצרת סיכון בטחוני.

עוד נטען, כי הבדיקה הביטחונית במחסום כוללת את בדיקת תעודותיהם של העוברים במחסום ובכלל זה בדיקה על אודות קיומם של היתרי כניסה לישראל ותוקפם ובדיקת כלי הרכב העוברים במחסום ותכולתם.

9. בכתב האישום נטען, כי ביום 16.4.16 בשעות הלילה, הנאשמת, שהיא אזרחית ישראלית, נסעה עם חברתה, לנה, תושבת הרשות הפלסטינית מבלי שהיה בידה של לנה אישור כניסה לישראל כדין. הנאשמת ביקשה לעבור את מחסום המנהרות, עוכבה עם הנוסעת ברכבה, והן נעצרו על ידי כוחות המשטרה וביניהם הנאשם, בחשד לביצוע עבירות לפי חוק הכניסה לישראל. על רקע היכרות זו, ועל מנת לקדם עם הנאשמת קשר רומנטי בו היה הנאשם מעוניין, הוא נטל ממנה את פרטיה האישיים, לרבות מספר הטלפון הנייד שלה. מיום 3.7.16 החל הנאשם לפנות אל הנאשמת ולהציע לה כי יפגשו. נוצרו ביניהם קשרי חברות, ועל רקע זה פנתה הנאשמת לנאשם במספר בקשות, לפיהן הוא יסייע לה במעברם של מקרוביה במחסומים. הנאשם נעתר לבקשותיה של הנאשמת במספר הזדמנויות.

עוד נטען, כי ביום 6.8.16 בשעה 11:14 ביקשה הנאשמת מהנאשם כי יסייע בעדה להעביר במחסום שתי מחברותיה המחזיקות באישור רפואי, בשעה שלא היו בידן אישורי כניסה לישראל כדין. הנאשם הסכים, יצר קשר עם מפקד המחסום והורה לו להעביר את רכבה של הנאשמת ללא בדיקה, תוך שהציג לפניו מצג כוזב כאילו יושבות הרכב נבדקו במסוף ורשאויות להיכנס לישראל, והרכב ובו הנאשמת ושתי הנוסעות, עבר את המחסום ללא בידוק ובניגוד לנדרש (להלן: "**אירוע מעבר הנוסעת החולה**").

בנוסף נטען כי באותו היום ביקשה הנאשמת מהנאשם שסייע לה לעבור את מחסום המנהרות עם אוטובוס ובתוכו קבוצת ילדים והוריהם, תושבי הרשות הפלסטינית, ואמרה לו בכזב, כי לכל הנוסעים באוטובוס היתרי

כניסה לישראל. הנאשם הסכים ואמר שכשיפגשו במחסום המנהרות הוא יבוא לאוטובוס ויעמיד פנים כאילו אינו מכיר אותה. למחרת פנתה הנאשמת לנאשם ועדכנה אותו כי האוטובוס בדרכו למחסום המנהרות והנאשם פנה אל מפקד המחסום והורה לו להעביר את האוטובוס ללא כל בדיקה תוך שהציג בפניו מצג שווה כאילו לנוסעים יש היתרי כניסה לישראל. הנאשם אף הנחה את הנאשמת איך על הנהג לנהוג על מנת לעבור במחסום באופן שלא יעורר חשד, וכתוצאה מכך האוטובוס עבר את המחסום לשטח ישראל ללא כל בידוק (להלן: "**אירוע האוטובוס**").

ביום 14.8.16 פנתה הנאשמת אל הנאשם וביקשה שיסייע לה לעבור במחסום המנהרות שכן השוטרים במקום לא נותנים לה לעבור. הנאשם הסכים, פנה למפקד המחסום והורה לו לאפשר את מעברה של הנאשמת ללא כל דיחוי, אך המפקד אמר לנאשם כי הנאשמת כבר עזבה את שטח המחסום והנאשם אמר לו שאם תשוב, יש להעבירה ללא בידוק (להלן: "**אירוע כניסתה של מג'דה**").

לבסוף נטען באישום זה, כי בחמישה מועדים נוספים לפחות, העביר הנאשם את הנאשמת דרך המחסומים כשהיא מלווה באזרחים נוספים, תושבי הרשות הפלסטינית, שלא היו להם היתרי כניסה לישראל, בידוע, מתוך דבריה של הנאשמת, כי מדובר באנשים שאין להם היתר כניסה.

10. בתשובתו לאישום זה, הודה הנאשם כי שירת בתפקידים המתוארים במועדים הרלבנטיים לאישום, אך כפר בכך שהיה הגורם הפיקודי הבכיר וטען כי היה כפוף להנחיות משמר הגבול ומרכז התיאום והקישור (מת"ק). הנאשם כפר מחוסר ידיעה (!) בייעודם ותכליתם של המחסומים ובנוהלי בדיקת העוברים במחסומים. הנאשם הודה כי הכיר את מג'דה והודה בקשר טלפוני עמה, אך כפר ברצונו בקשר רומנטי ובקשירת קשרי חברות עמה.

ביחס לאירוע מיום 6.8.18 הודה הנאשם בקיום השיחה עם מג'דה, ובכך ששתי הנשים שנסעו עמה החזיקו אישור רפואי לבית חולים, אך כפר בכך שלא היה בידן היתר כניסה לישראל. הנאשם הודה בכך שאמר למג'דה כי יבוא למחסום ויבדוק אותן כאילו אינם מכירים, אך טען כי בפועל לא הגיע למחסום ולא בדק אותן וכפר בקיום שיחה עם מפקד המחסום, שבה הורה לו להעביר את רכבה של הנאשמת ללא כל בדיקה.

הנאשם הודה כי מג'דה פנתה אליו בנוגע למעבר אוטובוס הילדים, אך טען כי הילדים אינם טעונים אישורי כניסה וכי כל בקשתו הייתה שלא יעכבו אותם שלא לצורך ושלא יורידו אותם מהמחסום כפי שנוהגים מדי פעם שוטרי משטרה צבאית לעשות, שלא לצורך ובניגוד להנחיות. הנאשם אישר כי מג'דה הודיעה לו ביום שבו האוטובוס היה אמור לעבור במחסום, אך כפר בכך שהנחה את הנהג כיצד להתנהג על מנת שלא לעורר חשד במחסום.

אשר לאירוע בו נטען כי סייע למעבר של מג'דה עצמה את המחסום, הנאשם טען כי היא אזרחית ישראלית שלא היה מקום למנוע ממנה מעבר במחסום וכל שעשה היה לסייע לה לממש את חופש התנועה שלה, ששוטרי המחסום פגעו בו שלא כדין.

הנאשם כפר בטענה כי סייע למג'דה בחמישה מקרים נוספים לפחות להעביר במחסום תושבי הרשות הפלסטינית שהיו נטולי היתרי כניסה לישראל.

עדותה של מג'דה

11. העדות המרכזית ביחס לאישום זה היא עדותה של מג'דה. היא תיארה כי היא אזרחית ישראלית המתגוררת בחלק מהשבוע בישראל ובחלק - בבית לחם, מהנדסת וקוסמטיקאית. לדבריה, הכירה את הנאשם באחת הפעמים שבהן הסיעה ברכבה לשטח ישראל חברה תושבת שטחים ללא היתר כניסה. היא נתפסה והוזהרה. הנאשם, שהיה במקום בעת עיכובה, התקשר אליה מאוחר יותר והבטיח לסייע לה, ובהמשך שב ויצר עמה קשר בשיחות טלפון ובהודעות, החמיא לה, חיזר אחריה, אמר לה שמוצאת חן בעיניו וביקש להיפגש עמה. במהלך הקשר עם הנאשם היא ביקשה את עזרתו בהעברת ידידה, ג'ורג' ואלכס, שלא היו להם היתרי כניסה לישראל, במחסומים, והוא סייע לה בכך. בחמש או שש הזדמנויות, לאחר שהתקשרה אליו וביקשה סיוע, הורה לה הנאשם לאיזה מחסום עליהם להגיע, עמד בעצמו במחסום ואפשר להם לעבור ברכבה, ולעיתים העביר את השניים את המחסום ברכבו שלו. בהזדמנות אחרת סייע לה להעביר במחסום שתי נשים - חולה ומלווה שלה שנסעו לבית חולים ואמנם היה להן היתר כניסה מיוחד לישראל שאפשר להן לעבור בכל אחד מהמחסומים, אך החיילת במחסום עיכבה אותן. במקרה זה הנאשם הפנה אותן למחסום אחר והחייל שם אפשר להן לעבור. בהזדמנות נוספת ג'ורג' ובני משפחתו וחבריו וילדיהם, כולם בעלי היתרי כניסה לישראל, נסעו באוטובוס לטיול בישראל, והיא ביקשה את עזרת הנאשם להעבירם במחסום מבלי שיצטרכו לרדת מהאוטובוס לבדיקה ויאלצו לעבור את המחסום ברגל. הנאשם אמר לי כי עליהם להגיע למחסום המנהרות וכשהגיעו לשם הנאשם היה בקשר עם ג'ורג' ואפשר לאוטובוס לעבור מבלי שנוסעיו יתבקשו לרדת לצורך בידוק. מג'דה הבהירה כי היא לא הייתה במקום בעת מעבר האוטובוס אך הסתמכה על דברים שאמר לה הנאשם.

אירוע נוסף שבו ביקשה עזרה מהנאשם היה כאשר כניסתה לישראל דרך המחסום נמנעה על ידי השוטרים והנאשם סייע לה בכך. עוד תיארה מג'דה, כי במסגרת הקשר עם הנאשם הוא גם שילם על תיקון רכבה במוסך, שילם על מבחן רישוי לרכב ואף הציע לקנות לה רכב חדש.

12. הודעתה של מג'דה במח"ש (נ/9) ותרשמות מהכנתה לעדות (נ/10) הוגשו לבית המשפט על ידי ההגנה, לצורך הוכחת טענות בדבר סתירות בגרסתה.

13. מג'דה מדברת עברית טובה מאד ורובה המכריע של עדותה נשמע בעברית, למעט שאלות ספורות שלא הובנו, ובהן הסתייעה בתרגום. עדותה של מג'דה הותירה, בעיקרה, רושם מהימן. נראה היה שהיא מתביישת במעשיה, אך נוטלת אחריות עליהם. היא נראתה נבוכה במיוחד כשסיפרה על ניסיונות החיזור של הנאשם. הגם שלא נקבה במונח המדויק, תיארה קשר שמשמעותו חיזור מצד הנאשם וניסיונות שלה לחמוק מחיזור זה, אך בד בבד לנצל אותו לצרכים שלה - תיקון הרכב וסיוע בהעברת מקורביה במחסומים. התרשמותי שכשאמרה שאינה זוכרת פרטים מסוימים, מעטים יחסית ונקודתיים, אמנם לא זכרה, ותשובה זו לא ניתנה מתוך ניסיון להתחמק, מה גם שכשזכרונה רוענן, היא חזרה על הדברים ואישרה את האמור בהודעתה.

אני מאמינה למג'דה כי סברה באמת ובתמים, כי בזמן שג'ורג' ואלכס עברו עמה במחסום לא היו בידם היתרי כניסה לישראל. ניכר היה כי הקשר עם הנאשם והדרישות שהוא עשוי לדרוש ממנה בעקבותיו לא היו נוחים לה,

ולו סברה כי ג'ורג' ואלכס יוכלו להיכנס לישראל ללא עזרת הנאשם, היא לא הייתה טורחת בבקשת מחוות סיוע מהנאשם שעשויות היו לתבוע ממנה תמורה נוספת בעדן.

14. עם זאת, גרסתה של מג'דה כי הנאשם העביר את ג'ורג' ואלכס ברכבו היא גרסה כבושה שלא נאמרה בחקירתה במח"ש, אין הסבר סביר לכבישתה ואף אינה נתמכת או זוכה לאישור כלשהו בעדותו של ג'ורג' אנסטס. לא ברור האם טענתה של מג'דה בהקשר זה היא ששכחה (עמ' 203 שורות 21-22) או שפחדה לספר זאת (עמ' 203 שורות 27-28). בנוסף, טענתה כי טרם החקירה במח"ש שוחחה עם הנאשם והוא הורה לה למחוק את ההתכתבויות ביניהם (עמ' 197 שורות 1-17), אף היא עדות כבושה. לנוכח התרשמותי הכוללת מעדותה של מג'דה, אין בכבישת העדות בנושאים אלה כדי לאיין לחלוטין את מהימנות עדותה, אך היא מחייבת לנהוג בה זהירות יתרה בקביעת העובדות.

15. מג'דה הורשעה בעבירה של שותפות למרמה והפרת אמונים, ובהיותה שותפה של הנאשם, עדותה טעונה ממילא חיזוק. לפיכך, ולנוכח האמור לעיל, יידרש חיזוק מוגבר על מנת להרשיע את הנאשם על פי עדותה של מג'דה.

התכתבויות מסרוני בין הנאשם למג'דה

16. מסמך ת/5, הכולל התכתבות ביישומון "וואטסאפ" בין הנאשם למג'דה מיום 7.8.16, תומך בעדותה של מג'דה באשר לאופן התרחשות אירוע האוטובוס. באותו מועד מג'דה כתבה לנאשם "**האוטובוס עוד 10 דקות יהיה**" וכן "**הם מחקים לך**" (כך במקור) וכן "**אם אתה לא יכול זה בסדר**". למחרת היום הנאשם פנה למג'דה בוואטסאפ וכתב "**לילה טוב מותק, מה שלומך? היה בסדר בבריכה?**" מג'דה השיבה לו תשובה חיובית קצרה והוא הוסיף "**אם את צריכה משהו אני כאן**".

17. דברים אלה, הם ראיה אובייקטיבית ממקור עצמאי המחזקת את המסקנה כי לנאשם הייתה מעורבות מיוחדת בהעברת האוטובוס את המחסום, שהיא חריגה להתנהלות הרגילה במחסומים, שכן מג'דה הוסיפה שאם לא יכול לסייע זה בסדר.

האזנות הסתר קבילות ותוכן

18. ביום 15.6.16 ניתן על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' סגן הנשיא נועם) צו המתיר האזנת סתר לטלפון הנייד של הנאשם בין התאריכים 15.6.16 - 15.8.16 (ת/62). ההגנה טענה כי תוצרי האזנת הסתר אינם קבילים מחמת פגמים שנפלו בהליך קבלת הצו להאזנת סתר.

19. נטען, כי האזנות הסתר ותוצריהן אינם קבילים מאחר ולפני בית המשפט המחוזי הוצג מצג שווא ביחס לטיב העבירות בהן נחשד הנאשם: נטען כי הוא נחשד בשוחד, בשעה שלא היו כל תימוכין לחשד זה, וכי הוא מצוי

בקשר עם איאד דאר עיסא, המפעיל חוליית גנבי רכב, בעוד שבפועל איאד כלל לא נחקר בחשד לביצוע עבירות של גניבת רכב וממילא לא הועמד לדין בשל כך. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לעדותה של החוקרת שרית כהן, אשר תיארה כי מידע מודיעיני הוא שעמד בבסיס הבקשה להאזנת סתר.

20. אין באמור כדי להצביע על פסול בבקשה שהוגשה או בהחלטה שניתנה בעקבותיה. פעמים רבות מידע מודיעיני אינו מבשיל לכדי תשתית ראייתית המספיקה אפילו לחקירה. העובדה כי איאד דאר עיסא לא נחקר בחשד לגניבת כלי רכב (הגם שעל פי הודעותיו ישב בעבר בכלא הישראלי בגין עבירה זו), או שבסופו של יום הנאשם לא הועמד לדין בגין לקיחת שוחד (הגם שנחקר בחשד לכך, והגם שנסיבות המעשים המיוחסים לו באישום הראשון קרובות מאוד לנסיבות עבירת השוחד), אין בהן כדי לבסס את הטענה, כי בית המשפט המחוזי הוטעה על ידי רשויות החקירה במסגרת הבקשה להאזנת הסתר, או שהחלטתו על אישור האזנת הסתר ניתנה בהתבסס על תשתית ראייתית שלמעשה לא הייתה קיימת.

21. בנוסף נטען על ידי ההגנה, כי תוצרי האזנת הסתר אינם קבילים, מאחר והבקשה לביצוע האזנת הסתר הוגשה לבית המשפט המחוזי שלא בחתימת הגורם המוסמך לבקשה, כאמור בסעיף 6(א) לחוק האזנת סתר, בשינויים הרלבנטיים למחלקה לחקירות שוטרים.

הבקשה שהוגשה לבית המשפט המחוזי נחתמה על ידי עו"ד יפעת בן-עמי, בשמו של עו"ד משה סעדה, סגן ראש המחלקה לחקירות שוטרים. אין חולק כי עו"ד בן עמי אינה מוסמכת לחתום על בקשה שכזאת וכי על פי סעיף 49א(א) לפקודת המשטרה [נוסח חדש] תשל"א-1971, הגורם המוסמך לחתום על הבקשה הוא מנהל המחלקה לחקירות שוטרים או סגנו בלבד. בעניין זה, משלא התאפשר, מטעמים אובייקטיביים שלאיש אין שליטה עליהם, לשמוע את עדותה של עו"ד בן-עמי, נשמעה עדותו של עו"ד משה סעדה, סגן מנהל המחלקה לחקירות שוטרים.

22. עו"ד סעדה הבהיר בעדותו, כי ידע על הבקשה, אישר את הגשתה, לאחר ששקל את נחיצותה לצורך החקירה, והיא נחתמה על ידי עו"ד בן-עמי, כפי שקורה מדי פעם גם בתיקים אחרים, כאשר ביום הגשת הבקשה לבית המשפט הוא נעדר מהמשרד.

23. התנאים שקבע המחוקק לצורך הגשת בקשה וקיום דיון בבקשה להאזנת סתר נועדו להבטיח כי הפגיעה בפרטיות הכרוכה ממילא בהאזנת סתר תתקיים רק כאשר קיים בסיס איתן המצדיק פגיעה כאמור. על כן, הוגדרו בעלי תפקידים מסוימים בלבד הרשאים להגיש בקשה להאזנת סתר, ושופטים מסוימים בלבד, המוסמכים לאשר בקשה כזו. בית המשפט העליון אף עמד על הצורך לדקדק בתנאים שנקבעו בחוק על מנת להגשים את תכליתו (ראו למשל ע"פ 2286/91 **מדינת ישראל נ' אילוז**, פ"ד מח(4) 289).

24. ללא ספק, במקרה דנן, הגורם המוסמך על פי החוק הוא לא מי שחתם על טופס הבקשה. דא עקא, שכפי שעולה מתוך עדותו של עו"ד סעדה, שהוא בעל הסמכות, בהיבט המהותי נשקלו כל השיקולים הרלבנטיים, הוא ראה צורך בהגשת הבקשה ואישר את הגשתה לבית המשפט, שמו ותפקידו מופיעים על טופס הבקשה,

וחתימתה של עו"ד בן עמי בשמו על הטופס נעשתה על דעתו ועל פי הרשאתו. יתרה מכך, עיון בפרוטוקול הדיון בבקשה מלמד כי עו"ד בן- עמי הציגה בפני סגן נשיא בית המשפט המחוזי את חומרי החקירה הרלבנטיים, כי הוא עיין בהם והחליט ליתן צו על בסיסם. משכך, תכלית הדרישות המנויות בחוק האזנת סתר קיומה במלואה, צו האזנת הסתר ניתן בהתאם לסמכותו של בית המשפט המחוזי, על בסיס תשתית ראייתית ולאחר ששקל את השיקולים הנדרשים, ואין מקום לפסול את תוצרי האזנת הסתר.

25. סיכומם של דברים בעניין זה - האזנת הסתר בוצעה כדין ותוצריה קבילים כראיה.

26. מספר שיחות שנקלטו בהאזנות הסתר מחזקות את עדותה של מג'דה ואת המסקנה, כי הנאשם התערב התערבות לא שגרתית החורגת ממילוי תפקידו, במעבר של מכרים תושבי שטחים את המחסום, כפי שיפורט להלן:

א. בשיחה 1476 מיום 1.7.16 בשעה 10:05, בשיחה 1521 מאותו תאריך בשעה 13:29 ובשיחה 1538 מאותו תאריך בשעה 15:46 (ת/עמ' 29-30 ו- 33) נשמע אדם בשם סעוד משוחח עם הנאשם ואומר שנמצא במחסום ושואל אם הנאשם נמצא. הנאשם שואל את סעוד אם יש לו אישור, אומר שנמצא כעת אך מאוחר יותר לא יהיה. בשיחה 1521 סעוד אומר לנאשם **"אם אני עובר מעין יעל לא יכול לעזור לי אתה"** והנאשם אומר לו **"אני לא יודע זה שוטרים חדשים שמה נראה לי"**. בשיחה השלישית באותו היום אומר סעוד שלא נותנים לו לעבור והנאשם אומר מפורשות לסעוד כי אינו יכול להכניס אותו כי יש לו הרבה אירועים. שקלתי את האפשרות הדחוקה כי שיחות אלה עשויות להצביע על תיאום בעניין אחר, דא עקא שסירובו המוחלט של הנאשם להתייחס בעדותו לשאלות בנוגע לשיחות אלה מחזק את המסקנה כי אמנם מדובר בשיחות הנוגעת למעורבות אסורה שלו במעבר המחסום. הגם שהנאשם אינו מואשם בקשר אסור עם אותו סעוד, יש בכך כדי לחזק את הראיות בנוגע להתנהלות פסולה במסגרת שירותו.

ב. שיחה 1593 מיום 3.7.16 בשעה 15:13 (ת/עמ' 35), שיחה 4070 מיום 6.8.16 בשעה 11:42 (שם, בעמ' 64) ושיחה 4105 מיום 6.8.16 בשעה 21:56 (שם, בעמ' 65) מחזקות את עדותה של מג'דה בכל הנוגע לחיזוריו של הנאשם אחריה.

ג. בשיחה 4065 מיום 6.8.16 בשעה 11:14 (ת/עמ' 61) אומרת מג'דה לנאשם שנמצאת עכשיו במנהרות יחד עם שתי בחורות שיש להן אישור רפואי לבית חולים והבחורה לא נותנת להן לעבור. הנאשם אומר למג'דה **"בסדר, אני אבוא כאילו, אני אבוא כאילו אבדוק, אני כאילו אשחרר אותך, בסדר. כאילו את לא מכירה אותי"**. שיחה נוספת נערכה דקות ספורות לאחר מכן בין הנאשם לשוטר תמיר כעבייה (שיחה 4068 מאותו תאריך בשעה 11:33, ת/עמ' 62) ובה אומר הנאשם לתמיר כי

מג'דה והנוסעות שהיו עמה סורבו בטעות, שכן אישור רפואי מאפשר מעבר בכל מחסום, אומר לתמיר **"בדקנו אותם כבר במסוף שיעברו אצלך"** ומורה לתמיר כי אם יגיעו אליו שיתן להם לעבור ותמיר מאשר. שיחה שלישית בעניין זה נערכת באותו תאריך בשעה 11:37 (שיחה 4069 בת/7 עמ' 63) בין הנאשם לשוטר אליאב שלומוב. הנאשם אומר לשוטר כי כניסתן של הנוסעות סורבה בטעות ואליאב מעדכן את הנאשם שהן עברו אצלו.

גם שיחות אלה מחזקת את עדותה של מג'דה בעניין סיוע של הנאשם למעבר במחסום, והעובדה כי הנאשם מבקש ממג'דה להעמיד פנים שאינם מכירים מחזקת את המסקנה כי מעורבותו של הנאשם במעבר הנשים במחסום הייתה פסולה, אף בהנחה שהיה להן היתר כניסה לישראל. יש להדגיש כי בשיחה עם תמיר, הנאשם מדבר איתו על נוהלי מעבר ואמנם לא מבקש ממנו להימנע מבידוק הנוסעות אך אומר **"בדקנו אותן כבר במסוף"** ובשיחה עם אליאב מתברר כי הנוסעות עברו לבסוף את המחסום שלא בגלל מעורבותו של הנאשם.

ד. בשיחה 4105 מיום 6.8.16 בשעה 21:56 (ת/7 בעמ' 65) מג'דה מספרת לנאשם כי למחרת היא צפויה לעבור במחסום המנהרות יחד עם חברים בדרך לבריכה ומציינת שלכולם יש אישורים. הנאשם השיב לה **"אין שום בעיה דברי אתי אם יש בעיה, אם את במנהרות... אל תדאגי אני אבוא לאוטובוס כאילו אני לא מכיר אותך, אל תדאגי."** הסיפא של דברי הנאשם לפיה יעמיד פנים כי אינו מכיר את מג'דה מחזקת את הראיות לכך כי פעילותו בנוגע להעברת האוטובוס את המחסום נעשתה בחריגה מן הכללים. יש לומר כי גם בשיחה שנערכה בין השניים בנושא למחרת היום, שיחה 4143 מיום 7.8.16 בשעה 8:59 (ת/7 עמ' 66) מג'דה אומרת לנאשם כי לנוסעי האוטובוס יש אישורים, ובשיחה נוספת מיד לאחר מכן (שיחה 4144 מאותו תאריך בשעה 9:04, שם בעמ' 67) מבטיח הנאשם להיות במחסום עשר דקות מאוחר יותר. מיד לאחר מכן עורך הנאשם שיחה עם הרצל דוראני (שיחה 4146 מאותו תאריך בשעה 9:14, שם בעמ' 68) ואומר לו כי צריך להגיע מיניבוס קטן עם ילדים וילדות מבית לחם שיש להם אישורים והוא יכול לעבור במנהרות ומבקש ממנו לטפל בזה בעצמו ולוודא שהמטרה הצבאית לא תעכב אותם. לאחר מכן שוחח שוב עם מג'דה ואמר לה שדיבר עם מפקד המחסום ונתן לו הנחייה שהם יעברו וכי הוא נמצא בדרכו למחסום (שיחה 4148 מאותו תאריך בשעה 9:17, שם בעמ' 69).

בשיחה שנערכה עמה כעשר דקות מאוחר יותר (שיחה 4152 מאותו תאריך בשעה 9:27, שם בעמ' 70) הורה הנאשם למג'דה לומר לנהג האוטובוס להגיע לנתיב הראשון במחסום ואמר לה שהוא, הנאשם, יחכה להם שם. מג'דה אמרה לו שהאוטובוס עובר כעת והנאשם ביקש שיחכה. דברים אלה אמנם מקימים ספק בכך שהנאשם היה במחסום בעת שהאוטובוס עבר, ואולם הם מבססים את המסקנה שהנאשם היה בדרך למחסום מתוך מטרה לסייע בהעברת האוטובוס.

ה. בשיחה 4811 מיום 14.8.16 בשעה 9:53 (ת/7 עמ' 86) אומרת מג'דה לנאשם שהיא נמצאת בוואלג'ה ולא נותנים לה לעבור. הנאשם מבקש ממנה להמתין כדי

שיבדוק מי נמצא שם. דקות ספורות לאחר מכן הנאשם מתקשר לרועי קסה (שיחה 4817 מאותו תאריך בשעה 9:59, שם בעמ' 87) שואל אותו אם הוא לבד ומורה לו לתת ל"גברת הזאת" לעבור. רועי אומר לו שהיא כבר הסתובבה ומוסיף שאם הנאשם היה אומר לו לפני כן היה נותן לה לעבור, והשניים משוחחים על כך שהיא החזיקה אישור מעבר של חג נוצרי והנאשם אומר לרועי כי יש להם עניין להקל על כמה שיותר נוצרים. כעבור כמה דקות נוספות נערכת שיחה נוספת בין הנאשם לרועי (שיחה 4819 משעה 10:04, שם בעמ' 89) ובה אומר הנאשם לרועי שייתן לה לעבור, ורועי משיב לו "מה שאתה אומר המפקד".

27. לסיכום הדברים, השיחות שנקלטו בהאזנות הסתר, הן ראיות אובייקטיביות ממקור עצמאי ומחזקות את עדותה של מג'דה על כך שהנאשם ביקש לסייע לה במעבר מקורביה את המחסומים, באירוע מעבר הנוסעת החולה, באירוע האוטובוס ובאירוע כניסתה של מג'דה, ולשם כך אף מסר לשוטרי המחסומים מידע שקיבל ממנה, לפיו האנשים שהוא מבקש להעביר הם בעלי היתרי כניסה לישראל וביקש מהם להעבירם, והכל תוך שביקש ממג'דה להסתיר את מעורבותו במעבר של אותם אנשים את המחסום.

עדויות שוטרים מג"ב ושוטרים צבאיים

28. בעדויות השוטרים וההודעותיהם שחלקן, הוגש בהסכמה במקום חקירה ראשית, הובאו ראיות רבות הנוגעות להתנהלותו של הנאשם במחסומים לרבות מעשים ופרטים שאינם חלק מכתב האישום, כגון העברת סחורות במחסומים בניגוד לנוהל המכס, העברת תושבי שטחים בלתי מורשים במחסומים ועוד. ראיות אלה, ככל שהן מתייחסות לאישום הראשון, הן ראיות על אופיו הרע של הנאשם, שאינן קבילות, בין מטעם זה כשלעצמו, ובין לנוכח העובדה שחלק מהעדויות בנושא זה היו מבוססות על שמועות. ככל שנכללו בהודעות או בעדויות של מי מהעדים ראיות שכאלה, התעלמתי מהן והן לא קיבלו כל משקל בהכרעת הדין.

29. בולטת בהקשר זה היא עדותו של תמיר כעביה, אשר שירת במג"ב בשנת 2016 כמוביל משימה ומפקד מחסום. תמיר נחקר ארוכות על אודות מעשיו של הנאשם באירועים שונים שזכרם לא בא בכתב האישום, והגם שלפי ת/7 היה שותף לכאורה לשיחת הטלפון 4068 שנקלטה בהאזנת הסתר ונוגעת לאירוע מעבר הנוסעת החולה, איש מהצדדים לא שאל אותו דבר בעניין זה. חוסר הנוחות של תמיר להעיד בבית המשפט, שלא ברור האם נבע מהעובדה שהעיד לטובת הנאשם או מעצם מתן עדות מטעם המחלקה לחקירת שוטרים, ניכר, והוא צמצם במילים, אבל בסופו של יום נראה שאמר אמת בבית משפט והשתדל לדייק גם אם במילים מצומצמות, ועל כן יש להצטער שהנושא המרכזי שאמור היה להתברר במסגרת עדותו, לא בורר, ועובדה זו היא בעלת משמעות ראייתית לחובת התביעה.

30. אליאב שלומוב שירת אף הוא במג"ב תחת פיקודו של הנאשם והודעתו במח"ש הוגשה במקום חקירה ראשית. בהודעתו הכחיש כי הנאשם ביקש ממנו אי פעם להעביר במחסום אנשים ללא תעודה מזהה או ללא אישורי כניסה. מתוך עדותו עלה, כי נוהל העבודה במחסום מחייב בדיקה של כל אדם שעובר בו, בדיקת

מסוף ו"זיכוי" בטחוני. בבית המשפט הבהיר כי הכוונה לנוהל במחסום עין יעל ולא למחסום המנהרות.

גם שוטר זה, שלכאורה, על פי ת/7, היה שותף לאחת השיחות שנערכו במסגרת האירוע מעבר הנוסעת החולה, לא נשאל דבר על מקרה זה ועל השיחה של הנאשם איתו, והתביעה הסתפקה בהצהרה הכללית שלו בסוף הודעתו במח"ש, לפיה הנאשם נהג להכניס לישראל בני מיעוטים ללא בדיקה ובניגוד לנהלים, ואף כשפנו אליו וביקשו ממנו להימנע מכך הוא תמיד "שבר להם את המילה" ואמר שהוא המפקד והוא המחליט.

בעדותו בבית המשפט הבהיר העד כי אמר את הדברים על בסיס שמועות ששמע ולא מידיעה אישית.

עד זה לא רצה להיכנס לעדות בבית משפט (עמ' 122 שורות 17-20), השיב תשובות קצרות שנראו כניסיון להתחמק מתשובה. גם מתוך הודעתו הכתובה עלו סתירות ובחקירה נגדית התקשה להסביר מדוע אמר דבר והיפוכו (עמ' 125 שורות 26-30). לאור כל האמור, לא אקבע עובדות על בסיס עדותו.

31. הראל דוראני הוא שוטר מג"ב ותיק ששירת במחסום המנהרות ועין יעל, לעיתים לצידו של הנאשם ולעיתים הנאשם היה מפקדו הישיר. דוראני הסביר כי כאשר מגיע אוטובוס ובו נוסעים פלסטינים הוא חייב לעבור בידוק, ואנשים מתחת לגיל 50 יורדים למטה, אך אם יש באוטובוס ילדים עם אמם, או נשים בהיריון או תיירים, הם לא מתבקשים לרדת לצורך הבידוק. לעד הושמעה השיחה המתייחסת לאירוע האוטובוס, והוא לא זכר את האירוע, אמר שמדובר בעניין שגרתי, אישר בעדותו שהיו לא מעט מקרים כאלה, וכי גם אם הנאשם היה מבקש ממנו להעביר אוטובוס על נוסעיו ללא בידוק, הוא היה מסתמך רק על האינטואיציה ושיקול הדעת שלו עצמו. העד לא זכר האם האוטובוס עבר בדיקה או לא, אך אישר כי מבחינתו השיחה עם הנאשם הורידה ממנו את רמת החשד מהאוטובוס וסביר להניח כי הבדיקה היא פחות קפדנית. העד אישר בחקירה נגדית כי הנאשם לא ביקש ממנו מפורשות להימנע מבידוק הרכב או להעביר במחסום אדם ללא אישור או בניגוד להנחיות.

ניתן לקבוע ממצאים על בסיס עדותו של דוראני, אם כי התוספת הראייתית של ממצאים אלה קטנה, שכן לא זכר באופן ממשי את האירוע שעליו העיד.

32. רועי קסה שירת במג"ב, לעיתים תחת פיקודו של הנאשם. הוא תיאר בהודעתו (ת/57) שהוגשה במקום חקירה ראשית, אירוע שבו תושבת שטחים ניסתה להיכנס דרך מחסום עין יעל והציגה לו אישור כניסה לישראל לרגל חג נוצרי והוא אמר לה שאינה יכולה לעבור עם אישור זה במחסום עין יעל ועליה ללכת למחסום אחר. דקות ספורות לאחר שעזבה את המחסום הנאשם התקשר אליו, שאל על אירוע זה ואמר לו שאם אותה אישה תחזור עליו להעביר אותה וכי מדובר בעניין בירוקרטי בלבד. לאחר מכן, כשחזרה, הוא בדק אות ואת רכבה ואפשר לה לעבור בהתאם לפקודה שקיבל מהנאשם. נראה כי מדובר באירוע כניסתה של מגדה. בעדותו בבית משפט אישר העד כי כלי רכב ישראלים עוברים במחסום, ככלל, ללא בדיקה אלא אם קיים חשד או מידע קונקרטי.

מעדותו של רועי התרשמתי כי הוא תפס את עצמו כחייל הנדרש לציית להנחיות מפקדיו, ובהם גם הנאשם, מבלי להרהר לעומק בחוקיות הפקודות ובהתאמתן לנהלי העבודה. אני מקבלת את הדברים שאמר בעדותו, ואולם התוספת הראייתית הגלומה בהם מועטה, לנוכח העובדה כי מג'דה שאותה העביר במחסום על פי פקודת

הנאשם, היא אזרחית ישראלית שהייתה רשאית להיכנס לשטח ישראל ללא צורך באישור כלשהו, והמאשימה לא ביררה עמה מדוע השתמשה ב"תסריך" ולא בתעודת הזהות שלה לצורך המעבר במחסום.

33. נאדר רבאח, קצין מג"ב ותיק ששירת לצידו של הנאשם וכמפקדו, תיאר בהודעתו שהוגשה במקום חקירה ראשית (ת/53) את סדר הכוחות המוצבים במחסומים, נהלי עבודה מסוימים והאופן שבו מופעל שיקול דעת החיילים במחסום בבדיקת כלי הרכב, תיאר את יחסי העבודה בין מג"ב ומשטרה הצבאית ואת החיכוכים שהיו לנאשם עם שוטרי המשטרה הצבאית על רקע זה. העד אישר כי אין סמכות לקצין שטח להחליט, על דעת עצמו, להכניס לשטח ישראל אדם ללא אישור, והוסיף, בניגוד לעדותו של אליאב שלומוב, כי גם במחסום עין יעל לא כל רכב נעצר לבדיקה. בנושאים כלליים אלה, ניתן לקבוע ממצאים על פי עדותו.

34. אביעד פינטו שירת כשוטר מג"ב, בין היתר תחת פיקודו של הנאשם. בהודעתו שהוגשה במקום חקירה ראשית (ת/58) תיאר נוהלי עבודה במחסומים ובעדותו בבית משפט תיאר כי חיכוכים בין שוטרים מג"ב לחיילי המשטרה הצבאית בנוגע לפעילות במחסום הם עניין שגרתי.

35. אסף ששון ונתנאל טדגי שירתו במג"ב תחת פיקודו של הנאשם ואוסאמה שהין ושי דניאל שירתו במקביל לנאשם. בהודעותיהם שהוגשו במקום חקירה ראשית (ת/59, ת/60, ת/56 ות/55 בהתאמה) הם התייחסו בעיקר למקרים שאינם חלק מכתב האישום, ולא נשאלו, וממילא לא התייחסו באופן ישיר לאיזה מהאירועים בגינם עומד הנאשם לדיון. גם עדויותיהם של ניסן אלקיים, שוטר מג"ב ששירת תחת פיקודו של הנאשם, וארינה ז'וקובה, קצינה במשטרה הצבאית ששירתה במחסומים, לא כללה כל התייחסות לאירועים בהם מואשם הנאשם באישום הראשון, אלא רק התייחסות כללית להתנהלותו המקלה של הנאשם במעבר תושבי שטחים וסחורות במחסומים. עם זאת, ז'וקובה הבהירה בעדותה, כי מניעת אפשרות כניסה לישראל מאדם שהוא אזרח ישראל ובעל תעודת זהות ישראלית (כחולה) הוא מעשה לא תקין.

עדות ג'ורג' אנסטס

36. ג'ורג' אנסטס, ידידה של מג'דה, תיאר בעדותו כי הוא תושב בית לחם שקיבל אישורי כניסה לישראל מהכנסייה לרגל חגים נוצריים. לטענתו, בשנת 2016 היו מקרים שבהם הוכנס לישראל בעזרת מג'דה, הגם שלא היה לו היתר כניסה ולדבריו, מג'דה, שהייתה זקוקה לעובדים בישראל, קנתה עבורו את האישורים הללו. ג'ורג' תיאר כי היו ארבעה-חמישה מקרים שבהם לא היה לו אישור כניסה, אך הוא נכנס לישראל דרך מחסום עין יעל או מחסום המנהרות מבלי שנערך עליו חיפוש. במקרים אלה הוא נסע יחד עם מג'דה ברכב, וטרם כניסתם לישראל היא הייתה מתקשרת בטלפון למישהו שהיא אמרה לו שהוא חייל שמכיר מישהו ממשפחתה והחייל היה אומר לה לאיזה מחסום להגיע, והם היו עוברים ללא בידוק. עם זאת אישר בחקירה נגדית שהיו מקרים שבהם נסע ברכב עם מג'דה ואף על פי כן לא הותר לו לעבור במחסום ללא אישור. ג'ורג' תיאר כי באירוע האוטובוס, הוא ואלכס ובני משפחותיהם רצו לצאת לטיול בבריכת שחייה באוטובוס, הם הגיעו למחסום 300 שהיה פקוק, הוא התקשר למג'דה והיא הורתה לו להגיע למחסום המנהרות. במחסום המנהרות הגיע חייל שנכנס לאוטובוס, הסתכל על הנוסעים ואמר להם לנסוע מבלי שבדק את האוטובוס.

37. עדותו של ג'ורג' הייתה מלאה סתירות מתוכה. תחילה אמר שתמיד היה לו היתר כניסה לישראל. אחר כך אמר שנכנס לישראל בארבע עד חמש הזדמנויות עם מג'דה מבלי שהיה לו היתר כניסה, אך בחקירה נגדית חזר ואמר שהיו לו היתרים. בחקירה ראשית אמר שבכל פעם שהגיע עם מג'דה למחסום היא נהגה להתקשר בטלפון למי שאמרה שהוא חייל ולבקש שיכניסו אותם לישראל וכך היה. בחקירה נגדית אמר שהנאשמת 2 נהגה לדבר בטלפון בצד באופן שלא התאפשר לו לשמוע את השיחה.

עדותו של ג'ורג' בבית המשפט סתרה בפרטים רבים גם את הודעתו במח"ש (נ/1). בחקירתו במח"ש טען כי נכנס עם מג'דה לישראל כדי לטייל ולבלות, בעוד שבבית המשפט טען כי נכנס לצרכי עבודה. בהודעתו אמר שנכנס עם מג'דה לישראל כחמש עד שבע פעמים בהפרשים של שבוע או שבועיים זה מזה. בבית משפט אמר שכל האירועים היו בתוך שבוע אחד, לעיתים אמר כי מדובר בארבע-חמש פעמים ולעיתים אמר כי מדובר בשלוש-ארבע פעמים. בהודעתו אמר שהקשר שלו עם מג'דה הוא קשר חברי. בבית משפט אמר שהעסיקה אותו. בבית המשפט אמר שבאירוע האוטובוס מג'דה היא שהזמינה את ההסעה, בעוד שבהודעתו במח"ש אמר שההסעה הוזמנה על ידי חברו, אליאס. העד הודה גם בחקירה ראשית וגם בחקירה נגדית ששיקר בחקירתו במח"ש. ייתכן שהתפתלויותיו בין גרסאות שונות נבעו מתוך חשש לגורל היתרי הכניסה שלו לישראל ואולם בסופו של יום, אי אפשר לחלץ מתוך דבריו גרסה קוהרנטית ולבסס עליהם עובדות כלשהן, בין אם לחובת הנאשם ובין אם לזכותו.

עדות הנאשם

38. בעדותו במשפט ביחס לאישום זה תיאר הנאשם בחקירה ראשית את שורת התפקידים שבהם שירת במשטרת ישראל, וביחס לאישום הראשון טען כי כל האמור בו הוא שקר וכזב- בדיה של מח"ש. הנאשם טען כי ביחס לאישה שהחזיקה בהיתר כניסה מטעמים רפואיים כי כאשר אדם חולה מגיע למחסום עם אישור מעבר שכזה, על השוטרים והחיילים לסייע לאותו אדם לעבור ללא כל בעיה, וכי מכל מקום, המעבר של אותה אישה במחסום נעשה לאחר בדיקה של האישורים וכי לא היה על צורך בבדיקת הרכב של הנאשמת באותו מקרה. ביחס לאוטובוס טען כי ילדים מתחת לגיל 14 אינם צריכים היתרי כניסה לישראל, וכי מכל מקום הנוהל הוא שאין מורידים מאוטובוסים לצורך בידוק ילדים, נשים בהריון או אנשים מבוגרים, וכן טען בכלליות כי באותו אירוע כלל לא נכח במחסום ומי שהעביר את האוטובוס היה מפקד המחסום על פי שיקול דעתו. אשר לטענה כי סייע לנאשמת לעבור במחסום אמר הנאשם כי היא אזרחית ישראלית ואינה זקוקה לסיוע שלו. הנאשם הכחיש באופן כללי כי סייע לנאשמת להעביר במחסום תושבי שטחים ללא היתר כניסה לישראל, טען כי לא ראה את ג'ורג' מעולם, מעולם לא שוחח עמו ומעולם לא הסיע אותו ברכב, ואף טען שמעולם לא היה לו רכב.

39. עדותו של הנאשם בבית המשפט ביחס לאישום זה, וגם ביחס ליתר האישומים, הותירה רושם עגום. הוא ענה בשטף ובצורה רהוטה על כל השאלות שנשאל בחקירה ראשית. בחקירה נגדית ההפך הוא הנכון- רובן המכריע של תשובותיו היו מתחמקות. הוא סירב להשיב על שאלות בנוגע לאמרות שהופיעו בתמלילי חקירותיו הגם שהתמלילים הוגשו בהסכמה (עמ' 271 שורה 8). בשלב מסוים בחקירה הנגדית קולו הפך להיות חלש מאד וכמעט לא ניתן היה לשמוע את התשובות, משל ביקש להסתיר את דבריו, שמא ייכשל בלשונו. הנאשם סירב להשיב גם על שאלות הנוגעות לתמלילי האזנות הסתר, בטענה כי ההאזנה אינה חוקית. בתשובותיו לשאלות שנשאל בחקירה נגדית הנאשם נעזר שוב ושוב בדברים שאמר עורך הדין

בהתנגדויות (ראו למשל עמ' 271 שורה 8), והדבר היה בולט במיוחד בכל הנוגע לתמלילי חקירותיו במח"ש: לאורך שעה ארוכה סירב הנאשם להתייחס בחקירה נגדית לציטוטים מתוך תמלילי החקירה והבהיר - לשאלה מפורשת של התובעת- שהוא מסרב להתייחס גם לתמלילי חקירה וגם לתמלילי האזנות סתר (עמ' 279 שורה שורות 14-16; עמ' 280 שורות 25-27). רק כאשר עורך דינו התערב בדרך של התנגדות ובקשת הבהרה לשאלות שלא היו טעונות כל הבהרה מכיוון שהיו ברורות מאד, חזר על דברי עורך הדין בהתנגדות ואמר שלמעשה מסרב להשיב רק על שאלות ביחס לתמלילי האזנות הסתר (עמ' 287 שורות 1-20). בנוסף, היה פער ממשי בתשובותיו של הנאשם בחקירה נגדית ובמידת שיתוף הפעולה שלו בעצם מתן תשובה כלשהי על שאלות שנשאל, בין האישום הראשון, שביחס אליו כמעט שלא ענה על שום שאלה והתחמק מרוב השאלות, לבין האישום הרביעי - הבירור שערך ביחס למוראד דאר עיסא- שביחס אליו השיב בביטחון מלא, בקול רם, תשובות ארוכות ומפורטות.

עדותו של הנאשם לא זו בלבד שלא מטילה, כלשעצמה, ספק כלשהו בראיות התביעה, אלא שהאופן שבו ניתנה עומד לחובתו של הנאשם, ויש בה כדי לחזק, במידת מה, את ראיות התביעה.

קביעת עובדות

40. מתוך מכלול הראיות שהוצגו ניתן לקבוע, מעבר לספר סביר את העובדות הבאות ביחס לאישום הראשון:

41. הנאשם שירת בתקופה הרלבנטית לאישום בתפקיד המתואר בכתב האישום. תכלית פעילות המחסומים אף היא כמתואר בכתב האישום. לא ניתן לקבוע, מעבר לספק סביר כי כל אדם העובר במחסום נעצר לבדיקה. ראשית, מכוניות הנושאות לוחית זיהוי ישראלית ככלל אינן נבדקות, ועובדה זו היא אף בגדר ידיעה שיפוטית. שנית, מתוך עדויות השוטרים שהעידו עולה, כי רמת הבידוק ביחס למי שידוע כי הוא תושב הרשות הפלסטינית משתנה. לעיתים נבדק היתר מעבר בלבד, ולעיתים מתבצע בידוק מעמיק יותר הכולל את בדיקת הרכב, כאשר שיקול הדעת בנוגע לעומק הבדיקה נתון לחיילים ולשוטרים המשרתים במחסום ולמפקדיהם על פי מדדים שונים שפורטו על ידי השוטרים והחיילים שהעידו, שעיקרם נוגעת לרמת החשד שיש כלפי העוברים.

הנאשם הוא שוטר ותיק ובעל ניסיון רב בשירות במחסומי המעבר לישראל. תשובתו לאישום במסגרתה כפר מחוסר ידיעה בנוהלי הבידוק והמעבר במחסומים, מעוררת דאגה כשלעצמה, ואולם די בדברים שאמרו השוטרים שהעידו במשפט, על מנת לקבוע כי קיימים קריטריונים מסוימים לצורך קביעת רמת חשד והיקף הבידוק הנדרש ביחס לכל מי שעובר במעברים, אשר ידיות אישית של השוטר עם האדם העובר או מי ממכריו, אינו נמנה עליהם.

42. הנאשם חזר באופן נמרץ אחרי מג'דה, אותה הכיר כאשר עוכבה על ידי שוטרים במחסום בחשד להסעת שוהה בלתי חוקית. לצורך השגת מטרתו הביע הנאשם באוזני מג'דה שוב ושוב רצון ונכונות לסייע לה ולקרוביה לעבור בקלות במחסומים אל תוך שטח ישראל, וכן הציע לה סיוע בנושאים נוספים.

43. באירוע מעבר הנוסעת החולה שאירע בתאריך 6.8.16, נסעה מג'דה אל מחסום המנהרות וברכבה שתי נוסעות שנסעו לישראל למטרת טיפול רפואי, והן עוכבו במחסום. מג'דה פנתה לנאשם וביקשה ממנו שייסע לה לעבור עם השתיים לתוך שטח ישראל. הנאשם השיב שיבוא למקום ויעמיד פני כאילו אינו מכיר אותה, יעמיד פנים כאילו הוא בודק אותן ואת הרכב ויעבירן במחסום. הנאשם ערך שתי שיחות טלפון לשני שוטרים ששירתו באותה עת במחסומים והורה להם להעביר את מג'דה ונוסעותיה, ואולם בסופו של יום התברר, כי מעברן של אלה התאפשר שלא בזכות מעורבותו של הנאשם.

יש להדגיש כי לא הוכחה העובדה הנטענת בכתב האישום, ולפיה לשתי הנשים שנסעו עם מג'דה ברכב לא היה היתר כניסה לישראל. אמנם, הוראתו של הנאשם למג'דה להעמיד פנים כי אינה מכירה אותו מקימה חשד כבד כי התערבותו הייתה פסולה. עם זאת, מג'דה, אשר התביעה ביקשה לסמוך על עדותה טענה כי היו לנסעות היתרי כניסה מטעמים רפואיים (עמ' 192 שורה 28- עמ' 193 שורה 16; עמ' 206 שורות 9-12). יתרה מכך, בידי המאשימה הייתה אפשרות לברר את שמה של לפחות אחת הנוסעות (נ/9 שורות 68-69) אך לא הוצגה כל ראיה לכך שנערכה בדיקה האם היה לה היתר כניסה לישראל, שהיא בדיקה פשוטה שניתן לערוך במשרד הפנים ובמנהל האזרחי. מדובר במחדל חקירה לנוכח טענתה של מג'דה עצמה בעדות, לפיה לאותה נוסעת היה היתר כניסה לישראל לכל מחסום (עמ' 193 שורות 6-7). גם העובדה שהשוטרים תמיר כעביה ואליאב שלומוב לא נשאלו דבר בחקירתם הראשית על אותו אירוע, היא בעלת משקל ראייתי בהיבט זה. ואולם כפי שיובהר בהמשך, עיקר משקלם של מחדלים אלה אינו רלבנטי לצורך קביעת האשמה.

44. ביחס לאירוע האוטובוס, בשעות הערב של יום 6.8.16 מג'דה שבה ופנתה לנאשם, אמרה לו שלמחרת היום היא צפויה לעבור במחסום באוטובוס יחד עם חבריה בדרכם לבילוי בבריכה וציינה כי כולם בעלי היתר כניסה לישראל. הנאשם הבטיח לסייע להם ואמר שאם הם עוברים במחסום המנהרות שתתקשר אליו והוא יבוא אל האוטובוס, וביקש ממנה להעמיד פנים כאילו אינם מכירים. השניים שוחחו גם למחרת היום והנאשם הבטיח להיות במחסום כשהאוטובוס יגיע, שוחח עם הראל דוראני, שוטר ששירת באותה עת במחסום, הודיע לו כי האוטובוס עומד להגיע וביקש שלא לעכב את נוסעיו ולאחר מכן שוחח שוב עם מג'דה והודיע לה שהנחה את מפקד המחסום לאפשר לאוטובוס ולנוסעיו לעבור. הנאשם שוחח שוב עם מג'דה וביקש ממנה להורות לנהג האוטובוס להגיע לנתיב הראשון במחסום שם הוא צפוי לחכות להם ומג'דה, הודיעה לו כי האוטובוס כבר עובר במחסום בזמן שהשיחה מתקיימת.

חסרון עדותו של אלכס בולט ביחס לאירוע זה, ואולם לנוכח החיזוקים לעדותה של מג'דה העולים מתוך האזנות הסתר ותכתובת המסרונים בינה לבין הנאשם, לא מצאתי כי העדרה של עדותו של אלכס מונע קביעת כל ממצא ביחס לאירוע, אלא שמונע קביעת ממצאים עובדתיים מסוימים ביחס אליו כפי שיפורט להלן.

גם ביחס לאירוע זה, לא הוכחה הטענה הנטענת בכתב האישום לפיה, לנוסעי האוטובוס לא היו היתרי כניסה לישראל, וגם ביחס לאישום זה מדובר במחדל חקירה שמשמעותו מתחדדת על רקע טענתה של מג'דה בעדותה כי כל נוסעי האוטובוס החזיקו בהיתרי כניסה לישראל (עמ' 194 שורה 31) והעובדה כי זהותם של לפחות שניים מהנוסעים באוטובוס, ג'ורג' ואלכס ובני משפחותיהם, היו ידועות למאשימה וניתן היה לברר בנקל את השאלה האם החזיקו בהיתר כניסה לישראל במועד הרלבנטי לאישום. לא הוכח גם כי הנאשם נכח בעצמו במחסום בעת מעבר האוטובוס, או שהורה להראל דוראני באופן מפורש להימנע מבדיקת האוטובוס או נוסעיו ואולם הוראתו לדוראני, שהיה כפוף לנאשם מבחינה פיקודית שלא לעכב את האוטובוס, אפשרה לנוסעיו לעבור בצורה מהירה

יותר את המחסום.

45. ביום 14.8.16 ניסתה מג'דה לעבור במחסום וואלג'ה אל תוך שטח ישראל והדבר נמנע ממנה. היא התקשרה אל הנאשם וביקשה את עזרתו והנאשם התקשר לשוטר רועי קסה, שנכח במחסום והיה תחת פיקודו של הנאשם והורה לו לאפשר למג'דה לעבור, ורועי התחייב לעשות כן. לא הוכח כי הייתה לשוטרים במחסום סיבה למנוע את כניסתה של מג'דה לישראל או שעלה לגביה חשד שהצדיק בדיקה מעמיקה יותר. המאשימה העלתה בסיכומיה מיני השערות באשר לסיבה בשלה מג'דה לא הוכנסה לישראל, ואולם אלה נותרו בגדר השערות שלא נמצא להן כל בסיס, משעה שהיא עצמה לא נשאלה על כך דבר במסגרת עדותה.

46. אשר לאירועים המתוארים בסעיף 10 לאישום הראשון, הראיות היחידות שעליהן מבוסס כתב האישום בעניין זה הן עדותם של מג'דה ושל ג'ורג' אנסטס. עדותה של מג'דה לוקה בקשיים נקודתיים אשר פורטו לעיל, דווקא בעניין זה של העברתם של ידידיה ג'ורג' ואלכס לשטח ישראל מבלי שהיה להם היתר כניסה לישראל, והיא טענה טענות סותרות באשר לאופן שבו בוצעה ההעברה ומספר הפעמים שהדבר התרחש.

עדויות של ג'ורג', אשר כפי שפורט לעיל, לא ניתן לבסס עליה עובדות, ממילא אינה יכולה לחזק את עדותה של מג'דה בעניין זה. בנוסף, לא זו בלבד שעדותו של ג'ורג' לא סייעה להבהיר את העובדות, אלא שהיא חידדה את מחדלי החקירה שבאי עריכת פעולות חקירה פשוטות של בדיקת קיומם של היתרי כניסה לישראל לג'ורג' ולאלכס במועדים הרלבנטיים לאישום, ואת המחדל שבהימנעות מחקירתו והעדויות של אלכס.

אמת, עדותו הבעייתית של הנאשם ואופן התנהלותו הכללית כפי שבאה לידי ביטוי בתכתובת המסרונים והשיחות שנקלטו בהאזנת הסתר, מעלה חשד כבד כי הנאשם פעל להכנסתם לישראל של ג'ורג' ואלכס, מי, שלכל הפחות, היה ספק ביחס לעובדה כי החזיקו היתר כניסה, ואולם על רקע מחדלי החקירה, אין באלה זה כדי להוות חיזוק מספיק שיאפשר לקבוע, מעבר לספק סביר, כי העובדות בסעיף 10 לאישום הראשון אירעו כפי שמתואר בכתב האישום או כפי שתואר בעדותה של מג'דה במשפט.

עבירת מרמה והפרת אמונים

47. הנאשם מואשם בעבירה של מרמה והפרת אמונים בלבד. הגם שבהיבט העובדתי, המדינה מייחסת לו כי פעל להכנסתם לישראל של תושבי הרשות הפלסטינית שלא היה להם היתר כניסה לישראל, המאשימה לא ייחסה לנאשם שום עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

48. הערך המרכזי המוגן באמצעות עבירת המרמה והפרת אמונים הוא שמירה על האינטרס הציבורי שעל הגשמתו מופקד עובד בציבור. לערך זה נלווים גם הערכים של שמירה על טוהר המידות של עובדי הציבור, ובמידה מסוימת, פחותה בחשיבותה לטעמי, גם אמון הציבור במערכות המנהל, המעניק להן חלק מכוחן.

49. עבירת מרמה והפרת אמונים היא בעלת גבולות מעורפלים, ואולם בהיותה מכשיר חשוב להבטחת פעילותן

התקינה של מערכות המינהל, קבע בית המשפט העליון את הפרשנות הראויה, אשר מחד גיסא תאפשר לחברה להתגונן מפני שימוש לרעה של עובדי ציבור בכח משרתם, ומאידך גיסא- תעלה בקנה אחד עם עקרון החוקיות, מבלי שתשתרע גם על התנהגות שהיבט הדומיננטי בה הוא בעל אופי משמעותי.

50. ביחס ליסוד העובדתי שבעבירה נקבע בדנ"פ 1397/03 **מדינת ישראל נ' שבס** (פ"ד נ"ט(4) 385; להלן: **"הלכת שבס"**) כי אין מדובר בעבירה תוצאתית אלא בעבירה התנהגותית. לצורך היסוד העובדתי שבעבירה הנדרש כי מעשה הפרת האמונים, שהארכיביה התנהגותי, יהא לפי טיבו וטבעו מעשה הפוגע בציבור, שהארכיביה נסיבתי. ביחס לפעילות במצב של ניגוד עניינים נקבע כי משמעותו של ניגוד העניינים היא:

"...אותו ניגוד עניינים המביא לפגיעה מהותית בתאבינטרס המוגן על-

ידיה איסור הפלילי על הפרת אמונים. נמצא כי

ניגוד עניינים מקיים את היסוד העובדתי של הפרת

אמונים' אם הוא פוגע בפגיעה מהותית בתאמונה הציבורי ובעובדי הציבור או בטוהרה מידות של עוב

דיה ציבור או בתקינות פעולת המינהל הציבורי

לא כל ניגוד עניינים גורר פגיעה מהותית בתאבינטרס המוגן.

זו תלויה במהות ובאופיו של ניגוד העניינים. בהקשר זה יש להחשב, בין השאר,

בעוצמת ניגוד העניינים; במידת הסטייה מהשורה, אם הייתה כזו;

במעמדו של עובד הציבור בהיררכיה הציבורית

ובהשפעת פעולותיו על עובדי מדינה והציבור."

51. במקרה דנן, בשל רצונו של הנאשם בקשר עם מג'דה הנלמד מתוך החיזור הנמרץ שלו אחריה, הנאשם ללא ספק הציב עצמו במצב של ניגוד עניינים. חיזור אחרי אישה אינו מקים כשל עצמו עבירה פלילית (אם כי הצעות חוזרות ונשנות כאשר ברור שהיא לא מעוניינת בכך עשויות להיות הטרדה מינית). דא עקא שבמקרה דנן ניסיונותיו של הנאשם להדק את קשריו עם מג'דה כללו הצעות חוזרות לסייע לה הן במעברים, הן בתחומים אחרים, כלשונו של הנאשם **"אם את צריכה משהו אני כאן"** (ת/5).

52. מג'דה הודתה, אף אם בבושה, כי היא ניצלה את מעמדו ותפקידו של הנאשם והסתייעה בו כדי להעביר את קרוביה במחסומים, שעה שפעילות ניטור הכניסה לישראל דרך המחסומים הייתה עיקר תפקידו של הנאשם. זאת ועוד, מתוך עדותה של מג'דה עולה כי היא לא התמסרה בקלות לחיזוריו של הנאשם, עובדה שאילצה אותו להשקיע מאמצים ביצירת ושימור הקשר עמה. מכאן שעוצמתו של ניגוד העניינים חריפה.

53. הנאשם היה בעל תפקיד בכיר בתחום הרלבנטי לאישום, ומתוך הראיות עולה כי במסגרת פעילותו בכל הנוגע למג'דה וקרוביה, נתן לא פעם פקודות לשוטרים שהיו נתונים למרותו כשהוא מצוי בתוך אותו מצב של ניגוד עניינים.

54. אשר למידת הסטייה מן השורה, ישנם שלושה אירועים רלבנטיים שלגביהם נקבעו עובדות הקושרות את הנאשם לפעילות שנעשתה מתוך מטרה לסייע למג'דה- אירוע כניסתה של מג'דה, אירוע מעבר הנוסעת החולה ואירוע האוטובוס.

55. בכל הנוגע לאירוע כניסתה של מג'דה, אין חולק כי הנאשם ידע שמג'דה היא אזרחית ישראלית שחופש התנועה שלה לתוך שטח ישראל אינו מוגבל. אמנם, העובדה כי למג'דה היה "קו פתוח" אצל הנאשם שאפשר לה לפנות אליו בכל עניין הנוגע למעברים הופכת כל פעילות שלו בנוגע אליה בעניין זה לכזו הנגועה בניגוד עניינים, ואולם הציפייה היא שכל שוטר הנתקל במקרה שבו חופש התנועה של אזרחי ישראל לתוך מדינת ישראל, מבלי שהוכח כל טעם מוצדק לכך, יפעל כדי לאפשר לאותו אזרח להגשים את זכותו, ומכאן שמידת הסטייה מן השורה לנוכח הפעילות בניגוד עניינים היא נמוכה ואינה חוצה את הרף הפלילי.

56. אשר לשני האירועים הנוספים- מעבר הנוסעת החולה ואירוע האוטובוס, אמנם לא הוכח כי נוסעים אלה לא החזיקו בידם היתרי כניסה לישראל, ואולם הסטייה של הנאשם מן השורה באה לביטוי בעצם העובדה, שבשל ניגוד העניינים בו היה נתון, ביקש להימנע, או למנוע מפקודיו, מלהפעיל את שיקול הדעת המקצועי המופעל ברגיל ביחס לבדיקת העוברים במעברים, וביקש להסתמך על טענותיה של מג'דה כי אנשים אלה מחזיקים בהיתרי כניסה כדן.

57. מתוך עדויות השוטרים עלה, כי שיקול הדעת הראשוני בביצוע הבדיקות במחסום המנהרות בו אירעו אירוע האוטובוס ואירוע מעבר הנוסעת החולה, הוא של שוטרי המשטרה הצבאית המאיישים את המחסום. בקשתו של הנאשם משוטרי המג"ב לקבל את הטיפול בעוברים לידיהם, יש בו כשלעצמו משום סטייה מהנהלים.

גם אם הנאשם לא ביקש באופן מפורש מדוראני, או מאיזה מהשוטרים להימנע מלבדוק את הנוסעים, מובן כי כאשר שוטר בתפקידו אומר לעמיתו או לפקודיו כי פלוני הוא בעל היתר כניסה לישראל, או "תעביר אותו" או "שלא יעכבו אותו" יש בכך כדי להשפיע על מידת שיקול הדעת שמפעילים אותם שוטרים בעת מילוי תפקידם ביחס לאותו פלוני. הדבר עלה באופן ברור ומפורש מתוך עדותו של הראל דוראני, אשר אמר **"שהוא דיבר איתי והוא אמר שצריך להעביר אז מבחינתי הם אנשים מאושרים כי הוא מפקד המשמרת"** (עמ' 116 שורות 28-29) וכי כאשר הנאשם פנה אליו ואמר שפלוני "מאושר" מבחינתו יש בכך כדי להוריד את רמת החשד מאותו פלוני, ובהתאם- הבדיקה שלו תהא פחות מקפדנית (ת/54 שורה 110-107).

58. לנוכח נסיבות ביצוע המעשים, העובדה כי ייתכן שהנוסעים שהנאשם סייע או ביקש לסייע בהכנסתם לישראל נשאו היתרי כניסה, אין בה כדי להשפיע על מידת אשמתו של הנאשם, שכן כאשר הוא הנחה או ביקש להנחות את השוטרים כיצד לפעול בעניינם ואמר להם כי אנשים אלה הם בעלי אישורים, הוא הסתמך על דבריה של מג'דה בעניין זה ולא ידע אם אמנם כך הם פני הדברים. מדובר בפגיעה משמעותית באינטרס הציבורי, המחייב כי בדיקת הנכנסים לישראל תתבצע רק מתוך שיקולים ענייניים שעיקר תכליתם שמירה על בטחון המדינה ועל בטחון תושביה.

59. משעה שהנאשם אינו מואשם בעבירה לפי חוק הכניסה לישראל, העובדה כי ייתכן שאותם קרובים וידידים של מג'דה שהנאשם סייע או ביקש לסייע להם נשאו היתרי כניסה לישראל, היא נסיבה רלבנטית לעונש ביחס למידת הנזק שגרמו מעשיו של הנאשם.

60. לא נעלמה מעיני העובדה כי ביחס להסעת שתי הנשים בעלות אישור מעבר לצורכי טיפול רפואי, מעשיו של הנאשם לא היו אלה שגרמו בפועל לכך שהשתיים הוכנסו אל תוך שטח ישראל (עמ' 211 שורות 4-1) ואולם די בכך שהנאשם שוחח עם השוטרים והורה להם להכניס לישראל את הנוסעות, כדי לקיים את מעשה הפרת האמונים.

61. סיכומם של דברים ביחס ליסוד העובדתי- מידת ה"סטייה מן השורה" באירוע מעבר הנוסעת החולה ובאירוע האוטובוס היא משמעותית, הן בשל כך שמדובר במעשים הנוגעים לליבת תפקידו של הנאשם, הן בשל דרגתו ומעמדו של הנאשם והעובדה שביקש להשפיע במעשיו גם על התנהלותם של פקודיו, הן בשל ההשלכות הביטחוניות החמורות שעשויות להיות להתנהלות זו, ובהתאם- מידת הפגיעה באינטרס הציבורי.

62. עבירת הפרת האמונים אינה דורשת מחשבה פלילית מיוחדת ודי במודעות למעשים לצורך התקיימות היסוד הנפשי. בהתאם להלכת שבס הנ"ל, הדרישה היא כילעובד הציבור יהיה חסכוני-כרטיס לטיבה מעשה. לאנדרשכיהוא יהיה מודע לכך שמעשיו מהווים "הפרת אמונים", אוקיהם פוגעים בערכים שהאיסור הפלילי נועד להגן עליהם. לאנדרשעובדה הציבורייה מודע לערכים אלה. די בכך שהוא מודע ליסודות העובדתיים-פיזיים המבססים הפרת אמונים זו. כאשר מדובר בניגוד עניינים, נדרשת מודעותו של עובד הציבור לעובדות הפיזיות היוצרות את ניגוד העניינים שבו הוא נתון, להתנהלותו לנסיבות שבגינן ניגוד העניינים שבו הוא נתון פוגע בציבור. ויודגש, אין צורך להוכיח מניע פסול. עם זאת הוכחת מניע פסול תסייע בהוכחת המודעות הנדרשת במסגרת היסוד הנפשי, וכן יובהר כדילווה ונתגורם בגיבוש היסוד ההתנהגותי שלה עבירה.

63. מתוך האזנות הסתר, ואף מתוך גרסתו של הנאשם מובן, כי הוא היה מודע למעשים שעשה כדי לסייע למג'דה ולמקורביו.

כפי שתואר בהרחבה לעיל, במקרה דנן בולט המניע של הנאשם לקשור קשרים עם מג'דה. מניע זה הוא שהוביל אותו להציע לה שוב ושוב סיוע בעניינים שונים, לרבות כאלה הקשורים לליבת תפקידו. מודעותו הברורה של הנאשם לכך שפועל מתוך מניע פסול עולה מתוך כך שטרח להדגיש לפני מג'דה שוב ושוב כי בכל מקרה שבו הוא מעורב בעניינה עליהם להעמיד פנים שאינם מכירים זה את זה, וכאשר שוחח עם פקודיו בעניינה או בעניין מקורביו, בדק עם אחד מהם היכן הוא (שיחה 4146 הנ"ל עם דוראני, ת/7 עמ' 68; עניין זה מופיע בהקלטה אך לא תומלל) או האם שומע אותו לבד (בשיחה שיחה 4817 הנ"ל עם רועי קסה ת/7 עמ' 87) מן הסתם מתוך רצון לצמצם ככל הניתן את מעגל האנשים המודעים למעורבותו האישית בעניין.

64. סיכומם של דברים ביחס לאישום הראשון- הנאשם ביצע עבירה של הפרת אמונים בכל הנוגע לאירוע מעבר

הנוסעת החולה ואירוע האוטובוס.

אישום 3

כללי

65. באישום זה מואשם הנאשם בעבירה של איסור שימוש במוצרי תעבורה ואיסור תיקון רכב בשטחי הרשות, בהתאם לחוק מניעת גניבות.

66. על פי הנתען בכתב האישום, במהלך שנת 2013 הכיר הנאשם את איאד דאר עיסא (להלן: "**איאד**"), תושב הרשות הפלסטינית שלא היה לו היתר כניסה לישראל, ובבעלותו מכון לשטיפת רכבים, אשר נמצא סמוך למחסום המנהרות, בצידה של הרשות. הנאשם פנה לאיאד במספר הזדמנויות בין התאריכים 16.6.16-10.8.16 לצורך טיפולי מוסך ברכביו הפרטיים, שכללו תיקונים והחלפת חלקים פגומים בחלקי חילוף שונים.

ביום 16.6.16 בשעה 14:26 וביום 28.6.16 בשעה 17:02 פנה הנאשם לאיאד לצורך השגת חלקי חילוף לכלי הרכב.

בתאריך 29.6.16 בשעה 14:14 פנה אליו פעם נוספת בעניין זה ואיאד אמר לו "**אני נמצא עכשיו בדוחא יביא את זה עכשיו**". למחרת, בשעה 14:01 הפציר הנאשם באיאד לנסוע לדוחא על מנת להביא לו את החלקים.

בהזדמנות נוספת, ביום 10.8.16 פנה הנאשם לאיאד וביקש ממנו לתקן את תיבת ההילוכים שבאחד מכלי הרכב. איאד השיב לנאשם כי "**הוא יקפוץ לצורף להביא את הגיר ויחזור**".

67. בתשובתו לאישום, כפר הנאשם בכך שמכון השטיפה של איאד נמצא בשטחי הרשות הפלסטינית. נטען כי המכון נמצא בשטח C, שבאחריות ובשליטת צה"ל. עוד נטען כי הנאשם אמנם ביקש מאיאד לטפל ברכב שלו ואולם בסופו של דבר לא בוצע שום טיפול ברכב.

68. הראיות המרכזיות שהובאו ביחס לאישום זה מטעם התביעה הן עדותו של איאד דאר עיסא והאזנות הסתר לטלפון של הנאשם. גם עדויותיהם של השוטרים שי דניאל, ניסן אלקיים ואוסאמה אל אטראש, חוקרי המחלקה לחקירות שוטרים וסגן מנהל המחלקה, עו"ד משה סעדה, נוגעות לאישום זה. מטעם ההגנה הובאה עדותו של הנאשם עצמו והוגשה התכתבות בין חוקרת להב לשוטר בתחנת חברון בנוגע למיקום המוסך של איאד (נ/6).

האזנות הסתר

69. על קבילותן של תוצרי האזנת הסתר עמדנו ביחס לאישום 1 לעיל, והדברים יפים גם ביחס לאישום זה.

70. בשיחות שנקלטו בהאזנת הסתר (7/ת) ישנו שיח ענף מאד בין הנאשם לאייד בנוגע לתיקון כלי רכב והחלפת חלקיהם. להלן יפורטו רק החלקים מאותן שיחות הרלבנטיים לאישום, ברם יש להדגיש כי השיחות כוללות תוכן רחב יותר הן בנושא תיקון כלי רכב וחלפים, הן בנושאים נוספים:

א. בשיחה 30 מיום 15.6.16 (7/ת עמ' 1) בשעה 21:58 הנאשם מדבר עם אייד ושואל אותו האם חלק מסוים של רכב מתאים לקאיה ואייד משיב בחיוב. הנאשם שואל את אייד מה עם השעון ומה עם מכסה המנוע ובהמשך שואל אותו מתי ימצאו גיר. אייד משיב כי יש גיר בצורף שאותו הוא צריך לבדוק. בהמשך השיחה דובר על תיקון שעשה אייד עבור ראש מנוע של שי.

ב. בשיחה 103 מיום 16.6.16 בשעה 14:26 (7/ת עמ' 3) הנאשם מודיע לאייד כי **"מוריד לו את האוטו"** על מנת שיסדר לו את מכסה המנוע, ובהמשך מבקש מאייד שימצא לו את החלפים שביקש. הנאשם שואל אם אפשר להשיג צלחות של מזדה ואייד אומר שלא משיגים, ובהמשך הנאשם שואל אם אפשר להביא "ישן" אך מדגיש כי הוא **"רוצה צלחות של מזדה, לא משהו שמחקו לו את השם"** ואייד מבטיח לו להביא לו צלחות של מזדה.

ג. בשיחה 274 מיום 19.6.16 בשעה 15:12 (7/ת עמ' 8) הנאשם משוחח עם שי דניאל, המלין בפניו על כך שמסר את הרכב לתיקון אצל אייד שאמר שהחליף לו ראש מנוע, אך הרכב נבדק והתברר כי לא הוחלף ראש מנוע והוא מנסה לקבל את כספו בחזרה. הנאשם מבטיח לסייע לו.

ד. בשיחה 427 מיום 21.6.16 בשעה 15:32 (7/ת עמ' 11) הנאשם מדבר עם אייד על תלונתו של שי, ומבקש שאם הוא לא מתקן לו את הרכב, שיחזיר לשי את הכסף. בשיחה זו הנאשם אומר לאייד **"הוא לא כמוני לפני העבודה אתה מקבל פי שתיים כסף ולא מתקן גם... גם לא מתקן וגם את הכסף גמרת לי"** ואייד משיב לו **"נכון"**. דבריהם של שני הצדדים בהקשר זה נאמרים בנימה מבדחת. בהמשך הנאשם מבקש מאייד שישיג לו את הפלסטיק של הווילון ועוד שלושה פלסטיקים וכיסוי לרכב המזדה ולאחר מכן אייד אומר לנאשם כי השקיע ברכב של שי יותר מ-1,800 ₪, החליף רדיאטור ומשאבת מים והרבה דברים נוספים.

ה. בשיחה 475 מיום 22.6.16 בשעה 1:44 (ת/עמ' 12) בין הנאשם לאוסמה שהין אומר הנאשם לאוסמה, בין היתר: **"איאד זה המכונאי הוא מתקן, הכסף שהוא קיבל על הרכב... על המחשב שהוא שרף לי וזה ואני הלכתי והבאתי מבית שמש מחשב והכל, במקום אחר היו תובעים אותו"**.

ו. בשיחה 552 מיום 22.6.16 בשעה 14:33 (ת/עמ' 13) הנאשם אומר לאיאד שנתן לו כסף על כיסוי לרכב ולא קיבל את הכיסוי ואיאד אומר לו שהכיסוי ממתיין אצלו. הם מדברים על תיקון כלי רכב של אחרים והנאשם שואל את איאד מתי הוא מביא גיר עם תושבות ואיאד אומר שאחרי הרמאדן. הנאשם שואל על בקלית לצד שמאל קדמי לסוזוקי בלאנו, ואיאד מבטיח להביא לו בחינם. הנאשם אומר שברכב הבלאנו נשברה מראה בצד שמאל של הנהג ואיאד מבטיח להביא לו מראה. בהמשך אומר הנאשם לאיאד שימצא את המנוע כדי שיוכל לשלם לו ואולי ייתן לו עוד כסף לקנות כיסוי למזדה.

ז. בשיחה 927 מיום 26.6.16 בשעה 21:06 (ת/עמ' 15) הנאשם ואיאד מדברים על תיקון כלי רכב. הנאשם אומר לאיאד שברכב עדיין יש נזילה ושואל אותו האם חתך והחליף מחלק ואיאד משיב בחיוב. הנאשם מבקש את אישורו של איאד לכך שהרדיאטורים לא חדשים ואיאד אומר שהם משומשים ואומר שמשומש או חדש זה אותו דבר. הנאשם מבקש לוודא שהוא לא ייתקע עם הרכב, ואיאד מבטיח לו שלא ייתקע. הנאשם מבקש לוודא שגם הוונטות שאיאד החליף ברכב משומשות ואיאד מאשר זאת ומבטיח שאת הגיר יתקן בשבוע הבא. בהמשך הנאשם אומר לאיאד כי הוא בדק וגילה שמותר לו לתקן את הרכב במוסך שלו מאחר ולא מדובר ב"שטחים" ואיאד מאשר זאת.

ח. בשיחה 1135 מיום 28.6.16 בשעה 17:02 (ת/עמ' 18) הנאשם אומר לאיאד כי ביקש ממנו להביא מראת צד שמאל לסוזוקי בלנו '97. איאד אומר לו שלא מצא ויבדוק האם ניתן להשיג חדש והנאשם מאשר זאת.

ט. בשיחה 1253 מיום 29.6.16 בשעה 14:14 (ת/עמ' 21) הנאשם שואל את איאד מתי יביא את הבקלית ומראה של הבלנו ואיאד אומר לו שעכשיו הוא מטפל בזה. הנאשם מבקש שאיאד יגיד לו כמה עולה כיסוי חיצוני פשוט למזדה ואיאד אומר לו שנמצא עכשיו בדוחא ויביא את זה.

י. בשיחה 1355 מיום 30.6.16 בשעה 14:01 (ת/עמ' 23) איאד אומר לנאשם שהלך להביא את הדברים אבל לא היה, והם הזמינו ובשעה שלוש המראה והוינקר יגיעו.

יא. בשיחה 1385 מיום 30.6.16 בשעה 18:43 (ת/עמ' 26) איאד אומר לנאשם שהביא את הוינקר, אך לא מצא מראה. בהמשך הנאשם שואל האם לא מוכרים לבלנו משהו חדש ואיאד מבטיח להביא בערב משהו.

יב. בשיחה 3513 מיום 28.7.16 בשעה 13:57 (ת/עמ' 55) איאד אומר לנאשם שהלך להביא חלקים מדוחא. בהמשך השיחה הנאשם שואל מה עם המראה והשעון ואיאד אמר שיביא אותם כשיבוא.

יג. בשיחה 3791 מיום 3.8.16 בשעה 9:44 (ת/עמ' 58) איאד אומר לנאשם שהבחור יכול לבוא לקחת את המראה עכשיו. הנאשם אומר שיבוא לקחת את המראה עכשיו ושואל מה עם השעון ובהמשך שואל מה עם הגיר ומה עם התושבות. איאד אומר שהלך לשם ועדיין לא פירקו אותם. הנאשם אומר שאמרו לו שיביאו תושבות חדשות ושואל מה יש לפרק אם הוא קונה חדש. איאד אמר שדיבר על הגיר והנאשם אמר שאיאד אמר לו שהגיר מוכן.

יד. בשיחה 4469 מיום 10.8.16 בשעה 12:06 (ת/עמ' 76) הנאשם אומר לאיאד שרוצה להביא לו את הכסף ואיאד אומר לו שאם יביא לו חמש מאות הוא יקפוץ לצורף להביא את הגיר ויחזור. הנאשם שואל אם להביא גם את האוטו ואיאד אומר שקודם הוא ילך להביא את החלק ואת האוטו יביא אחר כך, ומוסיף שכאשר הגיר יהיה אצלו הוא יגיד לנאשם להביא את הרכב ואז יעבוד על הרכב שלו כל היום עד שיסיים. בהמשך הנאשם אומר לו שצריך גם את התושבות ואיאד אומר שאת התושבות יביא חדשות.

טו. בשיחה 4644 מיום 11.8.16 בשעה 14:11 (ת/עמ' 78) איאד מעדכן את הנאשם שהוא בצורף ומחכה שיאמרו לו באיזה מקום נמצא הגיר. הנאשם שואל אותו אם ראה את הגיר אתמול ואיאד משיב בחיוב ואומר שהגיר היה על הרכב.

טז. בשיחה 4892 מיום 15.8.16 בשעה 13:02 (ת/עמ' 90) שואל הנאשם את איאד האם הביא עמו את הכל, הבלמים והגיר ואיאד משיב בחיוב ואומר שהכל מוכן כדי שהנאשם יכניס את האוטו שיעבדו עליו.

71. בשיחות שנקלטו בהאזנת הסתר בולטת מאד העובדה, כי הנאשם התעקש לשלם, לרוב אפילו מראש, על כל עבודות התיקונים שביקש מאיאד לבצע. לצד זאת בולטת העובדה, כי הנאשם היה ער ומודע לכך שהתיקונים שאיאד ביצע ועתיד לבצע לבקשתו, נעשים תוך שימוש בחלקים משומשים, אשר לא פעם מגיעים ממקומות שהם במובהק שטחי הרשות הפלסטינית, כגון צורף ודוחא. איאד השתמש בביטויים "למצוא"

חלק, כאשר ברור מתוך הקשר הדברים כי מדובר בחלק משומש המורכב על רכב אחר ויש לפרקו. כך באופן מפורש לגבי הגיר שהתכוון להרכיב ברכבו של הנאשם- מתוך דבריו של איאד עולה בברור, כי מדובר בגיר משומש שהיה מותקן על רכב אחר.

איאד דאר עיסא

72. איאד תיאר בעדותו כי הוא בעל מוסך המצוי מול המחסום והכיר את הנאשם מעבודתו במחסום. לדבריו, הנאשם ביקש ממנו לתקן את רכב המזדה שלו והוא רימה את הנאשם וטען לפניו בכזב, כי החליף ברכב גיר, בעוד שבפועל החליף רק חיישן לגיר וגבה מחיר מופקע על כך. עוד טען כי עשה ברכב עבודת מחשב עם מחשב שהביא הנאשם בעצמו והוא שרף אותו וגרם לו נזק. בהמשך אמר שקנה מחשב מאדם שמוכר חלפים בדוחא, אך הוא לא התאים לרכב של הנאשם ולכן החזיר אותו. איאד הכחיש בעדותו באופן גורף כי התקין על רכבו של הנאשם חלקים משומשים וטען כי את החיישן לגיר שהתקין על הרכב קנה בתלפיות, אך שיקר לנאשם ואמר שרכש אותו בחברון. איאד הוסיף כי רימה את הנאשם גם כשאמר לו שהרכיב ברכבו וינקר וצלחות לגלגלים.

73. איאד הוכרז כעד עוין ושתי הודעותיו במשטרה הוגשו לפי סעיף 10א לפקודת הראיות. בעדותו בחקירה נגדית על ידי המאשימה, עומת עם האמור בהודעותיו ולא הכחיש את שנאמר, בהן אלא טען ששיקר לבקשתו של החוקר (עמ' 61 שורה 32 - עמ' 62 שורה 10).

74. הודעותיו של איאד סומנו ת/13 ות/14. בניגוד לנטען על ידי ב"כ הנאשם בסיכומיו, הודעות אלה התקבלו בהחלטת בית משפט (עמ' 73 לפרוטוקול הדיון מיום 18.6.18), ומתן האמרות הוכח, הן מתוך עדותו של גובה ההודעה, סולימאן אל אטרש, הן מתוך דבריו של איאד עצמו, אשר, כאמור לעיל, לא התכחש לעצם אמירת הדברים אלא רק לאמיתות תוכנם.

75. בהודעתו במח"ש (ת/13) תיאר איאד כי הוא מכיר את הנאשם מעבודתו סמוך למחסום וכי לבקשת הנאשם, נהג לדווח לו על מפרי סדר. איאד תיאר כי המוסך שלו נמצא בשטח ישראל וכי כל לקוחותיו הם יהודים. בעבר תיקן לנאשם גיר ומחשב ברכב המזדה וקנה לו חלקים לרכב- צלחות לגלגלים, מגן שמש, מגבים, שטיחים, מכסה לוינקר ונעילה מרכזית לדלתות- כל החלקים הם חדשים ונרכשו בבית ג'אלא או בבית לחם, והנאשם תמיד הקפיד לשלם לו מראש. בהמשך הבהיר כי החליף את הגיר בגיר שקנה בעצמו בחברון, וכי נסע לחברון יחד עם בחור מבית לחם. בנוסף תיקן את מכסה המנוע ברכב המאזדה, אך לא החליפו. איאד אמר כי יש לו במוסך חלקים משומשים כדי להוציא מהם ברגים, אך לנאשם התקין תמיד חלקים חדשים שהוצאו מאריותם. איאד תיאר כי החליף את מחשב הרכב של הנאשם במחשב שקנה בעצמו, וכי הרכב היה אצלו במוסך לצורך התיקון במשך כשנה, שבמהלכה מספר חשמלאים שהגיעו למוסך שלו מבית לחם, לא הצליחו לתקן את המחשב.

76. בהודעה נוספת של איאד (ת/14), הושמעו לו גם חלק מהשיחות בינו לבין הנאשם שנקלטו בהאזנת הסתר

והוא אישר את תוכנו. איאד אמר בהודעה זו, כי הוא קונה חלקי רכב חדשים ומשומשים מאדם בשם ג'ורג' אטואן, שקונה את החלקים מתל אביב, ומתוך הדברים ניתן להבין, כי החנות של ג'ורג' נמצאת בשטחי הרשות הפלסטינית. איאד אמר כי קנה מחשב משומש לרכב המזדה של הנאשם שעלה 700 ₪, וכי קנה אותו בחנות של עימאד נסים בבית לחם, המחזיקה חלקי כלי רכב שירדו מהכביש, זאת לאחר שהנאשם הביא בעצמו הרבה מחשבים שלא עבדו. לדבריו, הנאשם לא ידע שמדובר במחשב משומש ולא שאל על כך דבר. את הגיר לרכב של הנאשם קנה בצורף, ליד חברון ומדובר בגיר משומש. תחילה אמר שהנאשם לא ידע שזה גיר משומש, אך מיד לאחר מכן תיקן ואמר שהיה מודע לכך.

77. לאחר ששקלתי את גרסאותיו של איאד בהודעותיו ובעדותו בבית המשפט, מצאתי להעדיף את גרסתו בחקירותיו במח"ש על פני עדותו בבית המשפט. גרסה זו, אשר אף היא אינה אחידה, מתיישבת יותר עם הראיות העולות מתוך האזנת הסתר, בעוד שגרסתו במשפט אינה מתיישבת כלל עם ראיות אלה.

78. בנוסף, עיקר טענתו של איאד בעדותו היא שלמעשה רימה את בעלי הרכב הישראליים, ובכלל זה הנאשם, אשר הגיעו לתקן את רכביהם אצלו, בכך שנטל את כספם, אך לא ביצע תיקונים מהותיים ולא החליף חלקים כפי שהתחייב לעשות. טענה זו אינה מתיישבת עם ההיגיון, בפרט בכל הנוגע לנאשם, שכן אם התברר לנאשם כי איאד רימה אותו, אין כל היגיון בכך ששב וביקש לתקן את הרכב אצלו פעם אחר פעם, ואף התעקש לשלם תמיד מראש ולהביא את עמיתיו לעבודה שיתקנו גם הם את רכבם אצל איאד. מכל מקום, גם על פי טענתו של איאד בעדותו, בעלי הרכב הישראליים, ובראשם הנאשם, לכל הפחות סברו שהם מגיעים לתקן את רכבם במוסך המרכיב להם חלקי חילוף משומשים שהובאו ממקומות המצויים באופן מובהק בשטחי הרשות הפלסטינית כגון בית לחם, דוחא וצורף.

79. עם זאת, גם הודעותיו של איאד במח"ש אינן חפות מקשיים, שכן גרסתו בהן מתפתחת מגרסה לפיה כל החלקים שנרכשו על ידו עבור הנאשם היו חדשים, לגרסה לפיה הוא רכש עבור הנאשם גם חלקים משומשים מכפרים ברשות הפלסטינית, ותחילה טען כי הנאשם לא ידע שמדובר בחלקי רכב משומשים, אך לאחר מכן אישר כי הנאשם היה מודע לעובדה זו. לנוכח קשיים אלה, והתרשמותי מאיאד במהלך עדותו במשפט, לפיה אינו חש עצמו מחויב לומר את האמת בקביעות, המשקל שניתן להודעותיו של איאד יהיה נמוך, ואקבע עובדות על בסיסן, רק אם תימצא להן תמיכה ממשית ממקור נפרד בחומר הראיות.

גרסת הנאשם

80. בחקירותיו במח"ש הודה הנאשם כי תיקן את רכבו אצל איאד וטען טענות שונות ביחס לרכישת חלפים אצלו;

בהודעתו מיום 26.9.16 (ת/1) אישר הנאשם הכרות עם איאד ומסירת רכב המזדה השייך לבתו לתיקון על ידי איאד, אך קבל על כך שאייד גבה ממנו אלפי שקלים והותיר את הרכב אצלו במשך שנתיים בהם גרם נזקים לרכב עד שתיקן אותו (שורות 79-86). הנאשם תיאר כי איאד החליף רדיאטור ברכב המזדה, וערך שיפוץ למנוע (שורות 101-127). הנאשם אמר כי אינו יודע מאין איאד הביא חלפים לרכב ואמר שאינו יודע מה אומר החוק

עמוד 25

בענין זה (שורות 113-118). הנאשם הכחיש כי ידע על אחרים שביצעו תיקונים ברכבם אצל איאד (שורות 128-131), הכחיש כי תיקן רכב מסוג קיה שבבעלות אשתו אצל איאד וכי הוחלפו בו חלקים (שורות 132-143), אך הודה שרכש מאיאד כיסוי לרכב הקיה (שורות 151-152). הנאשם הכחיש תחילה כי ביקש חלקים או ציוד לרכב המזדה (שורות 159-160) אך בהמשך אישר שרכש ציוד למזדה ולקיה והחליף גיר במזדה (שורות 161-174).

81. בהודעתו של הנאשם מיום 28.9.16 (ת/2) הוא שב ואישר כי תיקן כלי רכב שלו אצל איאד ואישר כי אנשי משטרה נוספים מתקנים שם את רכבם (שורות 25-32), ואישר שייתכן ששוחח עם איאד על תיקון רכבו של שי דניאל (שורות 75-76), ולאחר שהושמעה לו שיחה שנקלטה בהאזנת הסתר בענין זה אישר כי שוחח עם איאד לבקשתו של שי (שורות 413-423). הנאשם טען כי איאד אמר לו שמביא את החלפים מתלפיות, הכחיש שידע כי הובאו מצורף, אמר שכלל לא ידוע לו האם מותר להביא חלפים לרכב מצורף (שורות 94-99) ובהמשך אף אמר "אני לא מכיר את החוק, עם כל הכבוד" (שורות 411-412). הנאשם אישר כי איאד אמר לו שברכב המזדה הוחלפו על ידו הגיר והתושבות ותוקן המנוע, הוא ביקש מאיאד שירכיב חלקים חדשים אך ראה דברים ישנים, ולא יודע אם איאד רימה אותו (שורות 318-329). הנאשם עומת עם שיחה 30 מהאזנת הסתר, אישר את מרבית תוכנה, אך טען כי לא שמע שאיאד אמר לו שמביא את החלק מצורף ולא הגיב על כך (שורות 393-403). הנאשם אף טען שלא הבין כי אם החלפים מובאים מכפרים ברשות הפלסטינית משמעות הדבר היא כי מדובר בחלפים גנובים.

82. בהודעתו של הנאשם מיום 29.9.16 (ת/3) הוא שב ואישר כי לא מכיר את החוק שאוסר לרכוש חלקי חילוף לרכב משומשים משטחי הרשות הפלסטינית (שורות 89-90) וטען כי ישראלים רבים מאד מתקנים את רכבם אצל איאד, אך איש לא נעצר. הנאשם טען כי המזדה הייתה אצל איאד קרוב לשנתיים והוא עשה בה נזקים (שורות 100-101).

83. בעדותו במשפט טען הנאשם במסגרת החקירה הראשית כי הכניס את הרכב לתיקון אצל איאד מאחר ונתקע סמוך למקום, והדגיש שוב ושוב כי ביקש להחליף לגיר חדש, אך טען כי איאד לא החליף שום חלק ברכב ואותה בעיה שהייתה בהחלפת ההילוכים ברכב נותרה גם לאחר התיקון. בחקירה נגדית בענין זה (עמ' 291-299 לפרוטוקול) תשובותיו של הנאשם לשאלות שנשאל היו ציניות ומתחמקות, הוא השיב בקוצר רוח ולעיתים בגסות רוח לתובעת ("את עובדת בזאפ? יש לך תמחור?"; "אני קניתי עבור העברין שלכם בקלית", "תבחני את החוק לפני שאת מדברת"), וההתרשמות הייתה שאלה נועדו לנסוך נימה של ביטחון בדבריו, שתכליתה הייתה להסתיר את האמת העובדתית. הוא הכחיש באופן גורף כי איאד התקין ברכבו חלקי חילוף, אך יחד עם זאת טען כי בכל פעם שהכניס את הרכב לתיקון שילם לאיאד את מלוא התמורה, במחירים מופקעים שאיאד גבה ממנו. הנאשם אישר שקיבל מאיאד תושבות לרכב, המחזיקות את הקפיצים, אך טען כי אלה נמסרו לו חדשות מתוך קופסא. הנאשם סירב להתייחס בעדותו בבית המשפט לשאלות שנשאל בענין האזנות הסתר, וסירבו זה, כמו גם, עדותו שאינה עולה בקנה אחד עם הנאמר בהאזנות הסתר וההתרשמות כי ניסה להסתיר את העובדות ולהתחמק ממענה לשאלות קשות, מחזקים את הראיות נגדו.

ראיות נוספות

84. נ/6 הוא התכתבות דואר אלקטרוני בין חוקרת ביחידת להב לשוטר במשטרת חברון, ובמרכזה בקשה לסיוע בחקירה בנוגע למיקום נ"צ מסוים שצוין בפניה. תשובת החוקר היא כי מדובר בשטח שטיפת הרכבים של משפחת דאר עיסא מאל חאדר, המצוי באזור C ובשליטה מלאה של צה"ל. משום מה המאשימה לא הביאה תעודת עובד ציבור בעניין מיקום המוסך, הגם שנטל ההוכחה עליה, ואולם ההגנה צירפה תעודת עובד בעניין זה, המלמדת כי המוסך אמנם מצוי בשטח C.

85. ניסן אלקיים, אשר שירת לצד הנאשם, תיאר בעדותו כי הסתייע בנאשם כדי לקבל חלקי חילוף לרכב מאדם שהגיע למחסום והוא סבור ששמו דאר עיסא. לדבריו, הנאשם המליץ לו לרכוש את החלפים מדאר עיסא ותיאר כי גם הוא רכש אותם בזול מאותו אדם, ועל פי המלצת הנאשם הזמין מראה ובקלית. תחילה קיבל מראה חדשה שלא התאימה ולאחר שהחזיר אותה קיבל מראה משומשת שהתאימה. הוא שוחח על כך עם הנאשם שאמר לו שדאר עיסא קונה את החלקים ממוסך בבית לחם. העד, שניכר היה כי מאד השתדל לדייק בדבריו וניסה להימנע מלפגוע בנאשם, תיאר כי באחד המקרים ראה אדם, שהוא סבור כי מדובר בדאר עיסא, נכנס רגלית למחסום על פי הוראת הנאשם, והנאשם הראה לו רכב שצריך לתקן ולאחר מכן אותו אדם חזר בחזרה לשטחים רגלית ובמקרה אחר שמע את הנאשם מדבר בטלפון בערבית ושואל איפה הגיר שבטחת לי, ובמקרה אחר, כאשר הנאשם דיבר עם אחר בטלפון בשפה הערבית, אותו אדם אמר לנאשם שאין לו את החלק במוסך וכי הוא יביא אותו מחברון.

86. בולטת בהעדרה העובדה כי רכבו של הנאשם לא נבדק, ובפרט לא נבדק האם הגיר שהותקן בו הוא גיר מקורי של הרכב או חלק שהוחלף. בדיקה זו, שניתן היה לבצעה בקלות, לא בוצעה ולא הובא כל הסבר לכך. הימנעות מהבאת ראיה זו היא בעלת משקל ראיתי לחובת התביעה.

קביעת עובדות

87. מתוך מכלול הראיות שהוצגו ביחס לאישום זה ניתן לקבוע מעבר לספק סביר, כי העסק של איאד הוא מוסך ולא רק מכון לשטיפת רכב, ואולם הראיות מצביעות על כך שהמוסך של איאד אינו נמצא בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, כי אם בשטח C המצוי באחריות אזרחית וצבאית ישראלית. אין די בעובדה שהמוסך נמצא מעבר למחסום, כדי להצביע על כך שנמצא בשטח הרשות הפלסטינית. זו ידיעה שיפוטית, וחלק מן העדים אף העידו על כך, כי לעיתים מחסומים מוקמים בעומק השטח ולא דווקא על קו הגבול.

88. להאזנות הסתר, אשר לא נסתרו באיזה מראיות ההגנה, יינתן משקל מלא. מתוכן ניתן לקבוע כי הנאשם ביקש מאיאד במספר הזדמנויות לתקן ולהחליף עבורו חלקים שונים ברכב מזדה, אשר על פי דבריו של הנאשם בהודעתו, שייך לבתו, וברכב מסוג סוזוקי בלאנו, ורכב המזדה אף הוכנס למוסך של איאד ונשאר שם למשך תקופה בלתי מבוטלת. איאד הסכים לבצע את התיקונים ולרכוש לשם כך חלקים, ובין היתר אמר לנאשם כי החלקים נרכשים ממקומות המצויים באופן מובהק בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית. כך,

איאד אמר לנאשם ביום 15.6.16 כי יבדוק אפשרות להביא גיר מצורף, ביום 16.6.16 ביקש הנאשם מאיאד להשיג לו צלחות לגלגלים של מזדה, גם אם משומשות, ביום 21.6.16 ביקש הנאשם מאיאד לקנות לו חלקי פלסטיק וכיסוי לרכב, ואיאד הסכים וביום 22.6.16 אף אמר לנאשם כי הכיסוי נמצא אצלו. באותו מועד הנאשם ביקש מאיאד להביא גיר ותושבות למזדה, וכן כיסוי בקלית לוינקר ומראה לסוזוקי, וכעבור ארבעה ימים, ביום 26.6.16 איאד הבטיח לנאשם כי יתקן את הגיר בשבוע שלאחר מכן. כעבור יומיים, ביום 28.6.16, איאד עדכן את הנאשם כי לא הצליח למצוא מראת צד לרכב הסוזוקי ואמר שינסה למצוא חדשה, והם שוחחו בעניין זה גם למחרת היום. ביום 30.6.16 איאד אמר לנאשם כי הלך להביא את הדברים, אשר הוזמנו וכי המראה וכיסוי הוינקר יגיעו באותו היום. בהמשך היום איאד עדכן את הנאשם כי הביא את כיסוי הוינקר, אך לא הביא מראה. ביום 28.7.16 איאד אמר לנאשם כי הולך להביא חלקים מדוחא והם שוחחו, בין היתר, גם על המראה. כעבור כשבוע, ביום 3.8.16 איאד הודיע לנאשם כי יכול לבוא לקחת את המראה. הנאשם שאל בשיחה זו על הגיר והתושבות ואיאד עדכן את הנאשם כי אלה עדיין לא פורקו. מתוך השיחה ניתן ללמוד, כי הנאשם סבר שמקבל תושבות חדשות וידע כי מקבל גיר משומש שפורק מרכב אחר.

בשיחה שנערכה כעבור שבוע נוסף, ביום 10.8.16 עדכן איאד את הנאשם כי הוא הולך להביא לו את הגיר מצורף ויביא גם תושבות חדשות. בשיחה שנערכה למחרת היום עדכן איאד את הנאשם כי הוא נמצא בצורף, ממתין לגיר אותו ראה כבר ביום הקודם מותקן על רכב אחר. כעבור ארבעה ימים הורה איאד לנאשם להביא את רכבו למוסך מאחר והגיר והבלמים הגיעו, ועל מנת שניתן יהיה לעבוד עליו.

89. מתוך האזנות הסתר עולה גם העובדה, כי בעבר איאד החליף רדיאטור ברכב המזדה, ועובדה זו זוכה לתמיכה ראייתית בהודעתו של הנאשם ת/1.

90. בהודעתו של איאד ת/14 נטען, כי רכש עבור רכב המזדה של הנאשם מחשב משומש מסוחר בבית לחם, ואולם טענה זו אינה זוכה לתמיכה ראייתית חיצונית, והאמור בשיחה 475 אף מעלה תמיהות מסוימות ביחס אליה, אשר לא התבררו עד תום.

91. מתוך האזנות הסתר ניתן ללמוד כי הנאשם ידע שהחלקים אותם הזמין מאיאד מקורם בשטחי הרשות הפלסטינית וכי חלקם המהותי, ובכלל זה הגיר וצלחות הגלגלים, משומשים, ולגבי אחרים, ובהם מראת הצד של הסוזוקי וכיסוי הבקלית לוינקר, היה לו חשד, ולו ברמה של עצימת עיניים, כי הם משומשים.

מסקנה זו מתחזקת מתוך הודעתו של איאד ת/14, אשר בסופו של יום אמר כי הנאשם ידע שמדובר בחלקים משומשים, והיא זוכה לחיזוק נוסף גם מתוך עדותו של ניסן אלקיים וגם לנוכח ההתרשמות מגרסת הנאשם.

בסופו של יום, עובדה זו הוכחה מעבר לספק סביר.

92. מנגד, מתוך האזנות הסתר עצמן לא עולה העובדה לפיה החלקים שהבטיח איאד להחליף ברכבו של הנאשם אמנם הוחלפו. עובדה זו אמנם נטענה בהודעותיו של איאד במח"ש ואולם לא נמצאו לה תימוכין במקור חיצוני. הגם שעולה חשד כבד כי החלקים אמנם הוחלפו, לנוכח גרסתו הבעייתית של הנאשם ומתוך

הגיונם של דברים, חשד זה כשלעצמו אינו מאפשר קביעת עובדה בעניין זה מעבר לספק סביר, בפרט על רקע חסרונה הבולט של בדיקת כלי הרכב עצמם.

העבירות

93. ההוראות הרלבנטיות של חוק מניעת גניבות קובעות כדלקמן:

10. עונשין

(א) העושה אחת מאלה דינו מאסר שלוש שנים:

...

(5) העושה פעולה במוצר תעבורה לפי סעיף 18א; ואולם לעניין סעיף 18א(ב) תהיה זו הגנה למי שעשה את הפעולה אם יוכיח אחד מאלה:

...

(ב) כי רכש את מוצר התעבורה בתום לב בישראל ממי שעוסק במכירתו, וכי המכירה הייתה במהלך עסקיו הרגיל;

...

(6) מוסר רכב לתיקון בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, בניגוד להוראות סעיף 18א(1)(ב); ...

18א. איסור שימוש במוצרי תעבורה משומשים משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית

(א) בסעיף זה -

...

"מוצרתעבורה"
מכשיראואבזרוכלחלקהמשמשאומורכבברכברבותחלקחילוףוכלמוצרשהוא חלקמצידהרכב;

"מוצרתעבורהמשומש"
מוצרתעבורהשפורקמרכבשלא לשם הרכבתו מחדש באותו רכב;

...

(ב) לא יעשה אדם כל פעולה במוצר תעבורה משומש משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית.

(1)(1) לא ימסור אדם רכב לתיקון בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית.

...

"פעולה בכלי רכב" מוגדרת בסעיף 1 לחוק:

"רכישה, מכירה, מסחר, העברה לאחר הרכבה על רכב אחר, החזקה כחלק ממלאי

וכל פעולה כיוצא באלה."

94. משלא הוכח כי המוסך של איאד מצוי בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, הרי שלא ניתן לקבוע מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע עבירה לפי סעיפים 10(א)(6) ו- 18א(ב)(1), שעניינה מסירת רכב לתיקון בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, והנאשם מזוכה מעבירה זו.

95. איסור עשיית פעולה במוצרי תעבורה משומשים משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית אינו מתייחס רק לחלקי רכב, כהגדרתם בתוספת הראשונה לחוק, אלא מתייחס גם לאביזרי רכב, על פי הגדרת "מוצר תעבורה" בסעיף 18א(א) לחוק. משכך, כל החלקים שאותם ביקש הנאשם מאיאד להחליף ברכבי המזדה והסוזוקי נכללים במסגרת האיסור - גם מראת הצד ומכסה הבקלית לוינקר, אשר לנאשם הייתה מודעות, ולו ברמה של עצימת עיניים כי מדובר בחלקים שעשויים להיות משומשים ואשר פורקו מרכב אחר בשטחי הרשות הפלסטינית, וממילא גם לתיבת ההילוכים (הגיר) שהיא חלק של רכב כהגדרתו בתוספת הראשונה לחוק, והרדיאטור, אשר לגביהם ידע הנאשם ידיעה מלאה, כי מדובר בחלק משומש שפורק מרכב אחר בשטחי הרשות הפלסטינית.

96. כפי שנקבע, הנאשם ביקש מאיאד לתקן את רכבו באמצעות חלקים שידע או שעצם את עיניו לגבי אפשרות היותם משומשים, והובאו משטחי הרשות הפלסטינית, ומבחינתו השלים את כל שנדרש לצורך כך, לרבות העברת התשלום והכנסתו של רכב המזדה למוסך של איאד. על אף האמור, משעה שלא הוכח כי החלקים ואביזרי הרכב אמנם נמסרו לנאשם או הותקנו בפועל ברכב, נותרו מעשיו של הנאשם בגדר ניסיון לבצע עבירה של פעולה במוצר תעבורה משומש, האסורה על פי החוק והנאשם מורשע בעבירת ניסיון שימוש במוצר תעבורה משומש משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, לפי סעיפים 10(א)(5) ו- 18א(ב) לחוק.

אישומים 4 - 6

האישומים ותשובת הנאשם

97. בכל אחד מאישומים אלה מואשם הנאשם בעבירת עונשין (השגת מידע) לפי סעיף 22(א) לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א - 1981, ובאישום 6 הוא מואשם גם בעבירת הפרת חובת סודיות, לפי סעיף 16 לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א - 1981, ומיוחס לו כי בדק פרטי מידע עבור קרובים ומכרים במאגרי המידע המשטרתיים שאליהם הייתה לו גישה מתוקף תפקידו.

98. על פי המתואר באישום 4, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום במסגרת מערכת היחסים שבין הנאשם לבין איאד דאר עיסא, הכיר הנאשם את מוראד דאר עיסא (להלן: "מוראד"), אחיו של איאד. במועד שאינו ידוע במדויק, בראשית שנת 2016 פנה מוראד אל הנאשם ומסר לו כי קיבל לידי זימון לחקירה במשטרת ישראל.

בעקבות פנייתו, בדק הנאשם במאגרים המשטריים העומדים לרשותו את פרטיו של מוראד ומסר לו כי נרשם נגדו דו"ח וכי עליו לגשת למשטרת ישראל בהמשך לזימונו.

99. על פי המתואר באישום 5, בין החודשים מאי לאוגוסט 2016 פנה אליאור גבאי (להלן: "**אליאור**"), אחיינו של הנאשם אל הנאשם, וביקש ממנו לבדוק פרטים על אודות רכב אותו הוא מעוניין לרכוש, על פי מספר לוחית הזיהוי של הרכב. בהמשך לבקשתו של האחין, לאחר שבירר הנאשם במאגרים משטריים העומדים לרשותו, מסר לאליאור פרטים על אודות הרכב ונתונים על מצבו המשפטי.

100. על פי המתואר באישום 6, ביום 26.7.16 בשעה 00:24 פנה אוריין אטיאס - רחמים (להלן: "**אוריין**"), אחיו של הנאשם, אל הנאשם וביקש ממנו לבדוק פרטים על אודות הבעלים של רכב מסוג וולוו על פי מספר לוחית הזיהוי של הרכב. כשעה לאחר מכן, הנאשם מסר לאוריין את הפרטים על אודות הרכב ובעליו, אותם בירר באמצעות המאגרים המשטריים שעמדו לרשותו.

ביום 6.9.16 פנה אוריין אל הנאשם וביקש ממנו לבדוק פרטים על אודות הבעלים של רכב מסוג מזדה, וזאת על פי מספר לוחית הזיהוי של הרכב. כשבוע לאחר מכן, הנאשם מסר לאוריין את פרטי הבעלים של הרכב, מקום מגוריו ומספר הטלפון שלו, וזאת לאחר שבירר אותם במאגרים המשטריים העומדים לרשותו.

101. בתשובתו לאישום הרביעי לא כפר הנאשם בכך שערך בדיקה במאגרי המידע המשטריים ביחס למוראד וטען כי עשה זאת במסגרת תפקידו, על מנת לקשר בין מוראד ובין היחידה שזימנה אותו לחקירה, ועל מנת לקדם את עבודת המשטרה.

102. ביחס לאישומים החמישי והשישי הודה הנאשם בקשרים המשפחתיים לאליאור ולאוריין, אך כפר כפירה כללית במיוחס לו באישומים אלה. עם זאת, הנאשם אישר בתשובתו את תוכן של שיחות הטלפון שנערכו בינו לבין אוריין.

הראיות

103. הראיות שהובאו מטעם המאשימה ביחס לאישומים אלה, הן שיחות טלפון ומסרונים שנקלטו בהאזנת סתר, הודעותיו של הנאשם, עדותו של השוטר ערן לוי, קצין הביטחון באגף הטכנולוגיה והתקשוב של משטרת ישראל והודעת דואר אלקטרוני שהעביר לחוקרי להב במשטרה, ועדויותיהם של אליאור ושל אוריין. מטעם ההגנה נשמעה בעניין אישומים אלה עדותו של הנאשם.

האזנות הסתר

104. האזנות הסתר שנמצאו קבילות כמפורט לעיל, קבילות גם ביחס לאישומים 4-6. תוצריהן

(7/ת) מקימים תשתית ראייתית משמעותית להוכחת אישומים אלה כפי שיפורט להלן: שיחה 3199 (ת/ 7 עמ' 42) נכנסת לטלפון של הנאשם ביום 26.7.16 בשעה 00:24 מטלפון שמספרו 054-8304029 (אשר כפי שיתברר בהמשך, הוא מספר הטלפון של אוריאן), ובה מבקש הדובר מהנאשם ש"יבדוק לו רכב" והנאשם מבקש מהדובר לשלוח את מספר הרכב בהודעה.

שיחה 3200 (ת/7 עמ' 43) דקה לאחר השיחה הקודמת היא מסרון הנכנס לטלפון של הנאשם מאותו טלפון ובו המספר 8001852.

שיחה 3201 (ת/7 עמ' 44) כשמונה דקות לאחר המסרון הקודם, יוצא מסרון מהטלפון של הנאשם לאותו הטלפון ובו נכתב **"מחר בעזרת ה' תהיה תשובה"**.

כחמש דקות לאחר מכן נשלח מסרון מאותו מספר אל הנאשם (שיחה 3202 עמ' 45) ובו נכתב: **"טוב תודה לילה טוב"**.

כשלוש דקות לאחר מכן, בשעה 00:44, נשלח מסרון מהטלפון של הנאשם אל אותו מספר (שיחה 3203, ת/7 בעמ' 46) ובו נכתב: **"אני ירדתי מהג'יפ, אים זה דחוף אני אכנס למשרד ואבדוק ואים לא אז מחר?!"** (כך במקור). בשעה 00:52 נשלח מסרון מאותו מספר אל הטלפון של הנאשם (שיחה 3204 בעמ' 47): **"אם אפשר אשמח"**.

כעבור כמחצית השעה, בשעה 1:28 התקשר הנאשם אל אותו מספר (שיחה 3206; ת/7 בעמ' 48) ושאל את הדובר מה הוא רוצה לדעת. הדובר השיב שאת הפרטים. הנאשם אמר כי מדובר ברכב וולבו בצבע אפור כהה, 2013 השייך לעיריית אשדוד. הנאשם אמר כי רואה מספר תעודת זהות, בודק אותה ומוסר שמדובר בתעודת זהות פיקטיבית וכי כך זה בדרך כלל בעיריות. הנאשם הוסיף כי מדובר בוולבו 60F שנת 2013 צבע אפור כהה מנוע 1565 השייכת לעיריית אשדוד.

105. שיחה נוספת בת/7 עמ' 74 שיחה 4424 מיום 9.8.16 בשעה 20:36. הנאשם דיבר עם אישה שאמרה לו שיש תיק בעירייה שקשור לתלונה שהיתה נגדה אבל התיק לא רשום על שמה, והיא מבקשת אישור שהתיק לא רשום על שמה. הנאשם ביקש את מספר תעודת הזהות שלה ואומר לה שינסה להיכנס לתיק ולבדוק והיא מוסרת לו מספר תעודת זהות של חברה בשם חנית ביבי שעל שמה מופיע התיק. כעבור שעה הנאשם התקשר אל אותה אישה (שיחה 4427; ת/7 בעמ' 75) ואמר לה שנמצא כעת במערכת ובדק בשתי הפונקציות ולא מצא דבר. בעניין זה לא הובאו ראיות נוספות, ולנאשם לא יוחסה בגין מעשים אלה עבירה, ואולם מדובר בראייה המחזקת את המסקנה כי הנאשם נהג לעשות שימוש במאגרי המידע המשטריים, כולל מאגרי חקירה, נושא שהנאשם כלל לא היה קשור אליו, לצרכים שאינם קשורים לעבודתו.

106. כאן המקום להתייחס לטענת ההגנה בסיכומיה לפיה בנימוקי הבקשה להאזנת סתר שהוגשה לבית המשפט המחוזי נכתב **"בעקבות מידע זה נבדקו כלל הבדיקות שערך השוטרי בקוד המשטרי שלי, לא אותרו בשנים האחרונות כלל בדיקות רכבים אולם סביר שעשה בדיקות מול המשל"ט ולא בקוד שלו"**. ומכאן, על פי הנתען, יש להסיק כי הנאשם לא ערך את הבדיקות המיוחסות לו בכתב האישום.

בהקשר זה חשוב להדגיש, כי הבקשה להאזנת הסתר הוגשה לבית המשפט המחוזי ביום 15.6.19 מועד המוקדם לביצוע העבירות המיוחסות לנאשם באישומים 5 ו- 6, וממילא אין באמור כדי לגרוע מהודאתו של הנאשם בחקירותיו במח"ש בביצוע הבדיקות ומהשיחות והמסרונים שנקלטו בהאזנת הסתר ביחס לבדיקות שערך באישום 6.

העדים שהעידו, ומי שלא העיד

107. אליאור, אחיינו של הנאשם העיד כי כשקנה רכב לראשונה בחייו, בשנת 2016 חשש שמא המוכר מרמה אותו ורצה לדעת האם הרכב מעוקל או משועבד. הוא התקשר לנאשם שאמר לו כי הדבר אמור להיות רשום בתחתית הרישיון. תחילה אמר כי התקשר דווקא אל הנאשם כי ידע שהנאשם מבין בזה, אך לאחר שרוענן זכרוננו מהודעתו במח"ש השיב, כי חשב שהנאשם יבדוק דרך הקלדה של פרטי הרכב במסוף המשטרה. אליאור אמר כי אינו זוכר אם מסר לנאשם את מספר הרכב או שמא שלח לו את צילום הרישיון, אך לאחר ששלח לו את הפרטים הנאשם השיב לו שהרכב אינו משועבד. בחקירה נגדית אישר העד כי לא ידע האם הנאשם בדק את הרכב במסוף המשטרה אם לאו, ורק הניח שכך היה, ואישר את הפרופוזיציה שהוצעה לו על ידי הסנגור, לפיה הנאשם לא בדק את הפרטים במסוף אלא השיב לו רק על פי הפרטים שהופיעו ברישיון הרכב. למעשה, בחקירה נגדית אישר העד כל פרופוזיציה שהוצעה על ידי הסנגור, וניכר היה כי עד זה, שנדרש צו הבאה כדי לכפות את עדותו בבית המשפט, ניסה לסייע ככל יכולתו לנאשם. עדותו בחקירה ראשית תומכת בראיות התביעה. משקלה של עדותו מועט ואולם בסופו של יום היא עומדת לחובת הנאשם.

108. אוריאן, אחיו של הנאשם, אישר כי הוא היה בעל מספר הטלפון 054-8304029, אשר שיחות ממנו נקלטו במהלך האזנת הסתר. גם עדותו של אוריאן עוררה חוסר אמון וניכר היה כי הוא עוין את התביעה. כך למשל השיב בציניות על חלק מהשאלות. כשנשאל איפה הנאשם בדק עבורו פרטי רכב שחסם אותו בחניה השיב **"יכול להיות שהוא בדק בכיס שלו. אולי הוא מכיר את הבן אדם. המשפחה שלנו באשדוד ואנחנו מכירים..."** (עמ' 259 שורות 20-21). על שאלות רבות אחרות השיב כי אינו זוכר, הכחיש כי היו מקרים נוספים בהם ביקש מהנאשם לבדוק עבורו פרטים בנוגע לכלי רכב או אנשים. העד אישר כי שתי שיחות בעמ' 42 ובעמ' 48 של ת/7 אשר הושמעו לו בחקירתו במח"ש הן שיחות בהן הוא והנאשם הם הדוברים, אך הכחיש דברים אחרים שנטען כי אמר בחקירתו במח"ש, ברם התביעה לא ביקשה להגיש את הודעתו. בחקירה נגדית אישר אף הוא כנכונה כל פרופוזיציה שהוצעה על ידי הסנגור, ובכלל זה אמר כי לא יודע אם הנאשם עשה בדיקת מסוף כלשהי ואישר כי למעשה הנאשם לא מסר לו כל פרטים.

ניכר היה כי גם אוריאן, שגם את התייצבותו בבית המשפט היה צורך לכפות באמצעות צו הבאה, ניסה ככל יכולתו לסייע לנאשם. גרסתו בבית המשפט סתרה את הפרטים שנקלטו ותומללו בהאזנת הסתר, ועל כן לא ניתן לקבוע ממצאים על פי עדותו בבית המשפט. התנהלותו בבית המשפט לימדה כי הוא מבקש להסתיר פרטים בנוגע לקשר שהתקיים בינו לבין הנאשם ביחס לבירור פרטים במסוף המשטרה, ובמובן זה אף היא מחזקת את ראיות התביעה.

1109. מוראד דאר עיסא לא העיד, ולא הובאה כל ראיה לכך שנעשו ניסיונות לאתרו ולגבות ממנו הודעה. עדותו היא משמעותית והייתה נחוצה ביחס לאישום 4, והעובדה שלא הוזמן לעדות, מבלי שהוצג כל טעם מניח את הדעת לכך, היא בעלת משמעות ראייתית לחובת המאשימה. ראו ע"א 1100/09 סופרגז חברה ישראל להפצת גז בע"מ נ' עזבון המנוח איתן מימון ז"ל (פורסם בנבו 20.3.11).

1110. להבנתי, המאשימה ביקשה להוכיח באמצעות העד ערן לוי, את העובדה כי הנאשם עשה שימוש במאגרי המידע המשטרתיים שעמדו לרשותו במסגרת תפקידו לצורך בדיקת הפרטים שתוארו באישומים 4-6, ובחקירתו התייחסה לת/63, שהיא הודעת דואר אלקטרוני מהעד לחוקרת משטרה ביחידת להב, ובה נכתב: "נתוני מערכת סירנה" בצירוף טבלה המכילה נתונים שונים, אשר ניתן להניח, כי הם מתייחסים לשאלות שבוצעו במערכת מידע זו. דא עקא שבמהלך עדותו של העד התברר, כי לא הוא הפיק את הנתונים שנשלחו במסגרת ת/63, אלא שהנתונים הופקו על ידי אחרים שאינם עדים במשפט. בנוסף התברר אף כי השוטר לוי אינו איש המקצוע וכשהתבקש להסביר את פשר האמור באותה טבלה השיב: "אני יכול לומר בערך" (עמ' 187 שורה 15), והסביר חלק מן המידע שבאותה טבלה בלבד.

1111. משאלה הם פני הדברים, מובן כי על פי עדותו של השוטר ערן לוי לא ניתן לקבוע עובדות בנוגע לאישומים 4-6 ואף לא ניתן לקבל את הטבלה כרשומה מוסדית, שכן העד לא יכול היה להעיד על מלוא הפרטים שהוכחתם נדרשת לפי סעיף 36(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א-1971.

גרסת הנאשם

1112. מתוך הודעות הנאשם עצמו במח"ש עולה כי עריכת בדיקות במאגרי המידע המשטרתיים בנוגע לקרובים ומכרים לא הייתה זרה לו. כך למשל בת/1 הודעתו מיום 26.9.16, אישר שערך בדיקה במסוף המשטרתי על בחורה מירדן שמצאה חן בעיניו (שורות 298-312) ואישר שבדק במסוף המשטרתי פרטים בנוגע למוראד דאר עיסא. לדבריו, מוראד זומן לחקירה, והתקשר אליו, ולטענתו בדק את פרטי הזימון במסוף, ראה כי למוראד יש דו"ח והמליץ לו להגיע לחקירה. הנאשם נשאל מאין הסמכות לבדוק את הפרטים במסוף ואמר "בדקתי" (שורות 372-378). הנאשם אישר בנוסף כי ערך בדיקות במאגרי המידע המשטרתיים לאחיו, אוריאל, שאמר שרכב נכנס בו והיה לו רק את מספר לוחית הרישוי, והוא מסר לו רק את שם וכתובת בעל הרכב, בדיקה של רכב לאחיו אביב עטיה, ערך בדיקה כלשהי שאינו זוכר את טיבה לאחותו שנזקקה לאישור כלשהו עבור משרד החינוך, ובדק פרטים של רכב עבור אחיינו, אליאור. הנאשם הכחיש כי ערך בדיקות נוספות לחברים או מכרים (שורות 474-508).

1113. בהודעתו השנייה (ת/2 הודעת חשוד מיום 28.9.16) תיאר הנאשם כי הכיר את מג'דה במחסומים, אישר כי עשה חיפוש במסוף לאיתור פרטיה, מאחר ורצה קשר עמה (שורות 275-277). בהמשך הכחיש שבירר במסוף המשטרתי בנוגע לחקירה בעניינה של מג'דה לאחר שפנתה אליו (שורות 384 - 388) ואישר כי ערך בדיקה במסוף על תיירת שנסעה לירדן והיו ביניהם מספר שיחות והודעות טלפון (שורות

(489-490).

114. בהודעתו השלישית (ת/3 הודעת חשוד מיום 29.9.16) שב ותיאר הנאשם כי ערך בדיקה במסוף המשטרה עבור אחותו אורית, שנזקקה לתעודת יושר וטענה לפניו כי יש לה תיק שמונע ממנה לקבלה. הוא ערך בדיקה ולא מצא דבר ולכן הפנה אותה לתחנת המשטרה. הנאשם תיאר כי ערך בדיקה עבור אליאור, שביקש לקנות רכב ורצה לדעת אם יש עליו עיקול. לדבריו ניתן היה לערוך את אותה בדיקה לו היה אליאור פונה למשרד הרישוי. הנאשם אישר את הנשמע בהאזנת הסתר לשיחה בינו לבין אוריאן ואמר כי מדובר במקרה שבו אוריאן ביקש ממנו לבדוק רכב שפגע ברכבו ואמר שייתכן שבאחת הפעמים ביקש ממנו לבדוק רכב שפגע ברכבו ובפעם אחרת ביקש לבדוק רכב שרצה לקנות, וכי הוא ערך את הבדיקה לבקשת אוריאן. הנאשם הוסיף כי קיימת נורמה במשטרה לעשות שימוש במאגרי המידע לבדיקות פרטיות וכי "**אין מישור של בודק, בכל הרמות ובכל הדרגים**". הנאשם הודה כי הבדיקות שערך היו מיותרות וכי במחשבה לאחור לא היה עליו לעשותן, אך אלו היו בדיקות שכל אדם היה יכול לעשות בעצמו בדרך של בדיקה באינטרנט או פניה לתחנת משטרה. הנאשם שב ואישר כי ערך בדיקות על מג'דה ועל תיירת שנסעה לירדן וכן על מוראד (שורות 14-66).

בשורות 255-258 אישר הנאשם כי ערך בדיקה עבור אוריאן על שני כלי רכב מאשדוד, אחד שהיה שייך לעירייה והשני - שייך לאדם פרטי, ואישר את תוכן תחלופת המסרונים בינו לבין אוריאן.

115. בהודעתו הרביעית (ת/4 הודעת חשוד מיום 13.10.16) אישר הנאשם כי לבקשת בתו, רינת, נהג לערוך בדיקות במסוף המשטרה לשם קבלת מידע על אנשים (שורות 190-195), אך בהמשך הכחיש כי ערך בדיקה ביחס לבחור שביקשה ממנו לבדוק בעניינו באחת השיחות שנערכה ביניהם (שורות 197-198).

116. בעדותו במשפט בחקירה ראשית, אישר הנאשם את מעשיו המתוארים באישום 4 ואמר כי לא רואה בכך בעיה, וכי זה תפקידו של שוטר והבהיר בחקירה נגדית כי המידע היחיד שמסר למוראד הוא באיזו תחנה עליו להתייצב לחקירה. ביחס לאישומים 5 ו-6 הכחיש בכלליות ואמר שלא ביצע שום בדיקה. בחקירה נגדית ביחס לאישומים אלה טען שלא אמר בחקירתו כי ביצע בדיקות עבור קרוביו כאמור באישומים אלה, וסירב להשיב על שאלות הנוגעות לתמלילי האזנות הסתר. ההתרשמות מעדות הנאשם בבית המשפט כפי שתוארה לעיל ביחס לאישום 1 מחזקת את הראיות נגדו גם ביחס לאישומים 5 ו-6.

אישום 4 - דין והכרעה

117. הראיה הקבילה היחידה שקיימת להוכחת האישום הרביעי היא אמרתו של הנאשם בחקירתו במשטרה ועדותו במשפט ביחס לנסיבות הבדיקה שערך עבור מורד. בולטת מאד בחסרונה ביחס לאישום 4, עדותו של מוראד, אשר, כאמור, לא הובא לעדות.

118. גרסת הנאשם היא כי העובדה שבדק לבקשת מוראד האם דרוש לחקירה והודיע לו שהוא מוזמן לחקירה ולאן עליו לגשת. לטענתו מדובר במעשה שגרתי שנהג לעשות לבקשת כל אדם, גם אם לא הכיר אותו, שתכליתה בעיקר לסייע למשטרה לבצע את עבודתה.

119. משלא הובאו ראיות לסתור גרסה זו, יש לקבוע כי הבדיקה שערך הנאשם עבור מוראד היא בדיקה איזו תחנת משטרה זימנה את מוראד לחקירה, ויש לקבוע גם, כי לאחר שבדק ומצא כי אמנם הוזמן, הורה לו להתייצב לחקירה בתחנה שאליו דרוש. מעשה זה, שעניינו סיוע לאדם שהוזמן לחקירה בדרך של בדיקת מקום ההתייצבות הנדרש (להבדיל, למשל, מחשיפת פרטי חקירה חשאית המתנהלת נגד אדם, או חשיפת נושא החקירה אליה זומן החשוד - מעשים שאין ראיות שהנאשם ביצעם), הוא חלק מתפקידו של כל שוטר ואינו מקים עבירה פלילית.

120. מכל מקום, אף אם ניתן היה לסבור כי מעשיו של הנאשם אסורים על פי החוק, הרי שמידת הפגיעה בערכים המוגנים באמצעות המעשים המיוחסים לנאשם באישום זה, לנוכח תכלית הבדיקה שערך הנאשם, היא זניחה והופכת את מעשיו באישום זה לזוטי דברים.

121. לפיכך, אני מזכה את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו באישום הרביעי.

אישום 5- דיון והכרעה

122. הנאשם אישר בהודעותיו (ת/1 ות/3) כי ערך בדיקה במאגרי המידע המשטריים בעניין רכב שביקש אליאור לקנות ומסר לו את הפרטים. עדותו של אליאור וגם התנהלותו של הנאשם בבית המשפט כפי שתוארה לעיל, מחזקות את הראיות כנגד הנאשם, בפרט בהיבט של היסוד הנפשי והידיעה הברורה כי הבדיקה שערך הנאשם עבור אליאור במאגר המידע המשטרי הייתה אסורה.

123. העובדה כי לא הוגש פלט קביל מתוך מאגר המידע המשטרי להוכחת ביצוע הבדיקה היא אמנם מחדל של התביעה, ואולם אין במחדל זה כדי לפגוע בעוצמתה של התשתית הראייתית העולה מתוך יתר הראיות המוכיחות את האישום.

124. מעשיו של הנאשם מקימים עבירה לפי סעיף 22(א) לחוק המרשם הפלילי, שכן פרטי רישום עיקולים על כלי רכב מצויים בתוך מאגר המידע המשטרי ונכללים ב"רישומים אחרים" אליהם מתייחס סעיף 1(ג) לחוק. עובדה זו היא בגדר ידיעה שיפוטית.

125. טענתו של הנאשם בהודעתו במח"ש, לפיה ניתן היה להשיג את המידע האמור בדרך חוקית אין בה כדי לגרוע מפלילות מעשיו, בפרט על רקע העובדה העולה מתוך הודעותיו שלו, כי הנאשם נהג לעשות שימוש תדיר במאגרי המידע המשטריים שלא לצורך מילוי תפקידו, אלא לצרכים אישיים שלו.

ושל בני משפחתו, וערך בדיקות לא רק לגבי פרטים שניתן היה להשיגם בדרך חוקית, אלא גם של פרטים נוספים, כגון רישום פלילי שאליהם יכולים להיחשף רק נושא הרישום עצמו או רשימת האנשים המנויים בחוק, שהנאשם אינו נמנה עליהם.

126. לפיכך, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של קבלת מידע לפי סעיף 22(א) לחוק המרשם הפלילי שיוחסה לו באישום החמישי.

אישום 6 - דיון והכרעה

127. העובדות הנטענות באישום זה הוכחו מעבר לספק סביר מתוך תמלילי האזנת הסתר ומתוך דבריו של הנאשם בהודעותיו במשטרה, אשר זכו לחיזוק בהתנהלותו של אוריאן בבית המשפט ובתמיהות שעלו מגרסתו של הנאשם בבית המשפט והתנהלותו במהלך העדות כפי שתוארה לעיל.

128. גם במקרה זה, מחדל אי הגשתו של פלט קביל מתוך מערכת המידע המשטרית שיש בו כדי ללמד על השאילתות שערך הנאשם במאגרי המידע אין בו כדי לפגוע בעוצמתה של התשתית הראייתית שהובאה להוכחת האישום.

129. פרטי בעלות על רכב, כתובות ומספרי טלפון של בעלי רכב, הם, על פי ידיעה שיפוטית בגדר "רישומים אחרים" הנכללים במאגרי המידע המשטריים ועל כן קבלת מידע לגביהם מתוך המערכת המשטרית מקימה עבירה לפי סעיף 22(א) לחוק המרשם הפלילי.

130. הוכח כי הנאשם ביצע שתי עבירות של קבלת מידע באישום זה, ואולם משהואשם בעבירה אחת בלבד, יורשע בעבירה אחת.

131. במסגרת אישום זה מואשם הנאשם גם בעבירה לפי סעיף 16 לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א-1981, של גילוי מידע שהגיע אליו מתוקף תפקידו. הנאשם הוא עובד שיש לו גישה למאגר מידע, והגם שמדובר בפרטי בעלות על רכב, כתובת וטלפון בלבד, הפסיקה פירשה בצורה מרחיבה את הביטוי "מידע" שבסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות כך שנראה כי גם אלה נכללים בהגדרה (ראו ע"א 86/89 **מדינת ישראל נ' בנק הפועלים בע"מ** (פ"ד מד(2) 726; עת"מ (ת"א) 1727/03 **כספי ואח' נ' מדינת ישראל - משרד הביטחון ואח'** (פורסם בנבו 16.5.04); ע"פ (תל-אביב) 2135/91 **מדינת ישראל נ' מלול** (פורסם בנבו 28.9.93)).

132. עם זאת, אינני רואה מה טעם מצאה המאשימה להבחין בין אישום זה לאישום 5, המתייחס לעובדות דומות, ובו לא הואשם הנאשם בעבירה לפי חוק הגנת הפרטיות. יש לומר כי ברור "מצבו המשפטי של רכב", כלשונו של אישום 5 דווקא מצוי בליבת הגדרת "מידע" שבסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות,

אף מבלי להזדקק להחלטת הפרשנות המרחיבה, שכן חרף הניסוח, מובן כי רכב אינו אישיות משפטית, והביטוי "מצבו המשפטי" מתייחס לבעל הרכב, למצבו הכלכלי ולשאלה האם הוטל עיקול על נכסיו, ולא לרכב עצמו.

133. משלא נמצאה הצדקה להבחנה שערכה המאשימה, ומשעה שממילא מורשע הנאשם באישום 6 בעבירה לפי חוק המרשם הפלילי, לא מצאתי להרשיעו בשל אותם מעשים גם בעבירה לפי חוק הגנת הפרטיות, והוא מזוכה מעבירה זו.

טענת הגנה מן הצדק

134. טענת ההגנה מן הצדק שטען הנאשם נשענת על שני סוגים של נימוקים; האחד- טענה של שרירות המבוססת על העובדה כי חלק מן העדים אשר נחקרו בתיק לא הועמדו לדין בגין מעשיהם, הגם שהוכח לכאורה כי ביצעו עבירות. כך, טוען הנאשם, כי אי העמדתם לדין של איאד דאר עיסא בגין מכירת חלקי רכב משומשים משטחי הרשות הפלסטינית, ואי העמדתם לדין של השוטרים שי דניאל וניסן אלקיים באשמת רכישת חלקי רכב משומשים משטחי הרשות הפלסטינית, וכן אי העמדתו לדין של ג'ורג' אנסטס באשמת כניסה לישראל שלא כדין, מהווים אכיפה בררנית המצדיקה את ביטול כתב האישום.

הנימוק השני עניינו התנהלות המאשימה בכל הנוגע לחומרי חקירה, והטענה שרשימה סופית של חומרי החקירה הועברו לנאשם רק לקראת תום פרשת התביעה.

135. לא מצאתי מקום להשוות בין עניינו של הנאשם לבין עניינו של ג'ורג' בכל הנוגע לאי העמדתו של ג'ורג' לדין. לו הייתה מתקבלת עמדת המאשימה, הרי שניתן היה לקבוע ביחס לג'ורג', שאין חולק כי בחלקים נכבדים מימי השנה הוא מחזיק בהיתר כניסה לישראל, כי הוא נכנס לישראל שלא כדין בהזדמנויות ספורות. מבלי להמעיט בחומרתם של מעשים אלה, לא ניתן להשוות בינם לבין מעשיו של מי שהוא בעל תפקיד ואחריות על בקרת הנכנסים לישראל, אשר בשל היותו נתון בניגוד עניינים, מפר את האמון שניתן בו וחוטא לביצוע תפקידו באופן שיכול לאפשר כניסה לישראל של מי שעלול לסכן את ביטחון המדינה או את ביטחון תושביה. העבירה שביצע הנאשם אינה דומה לעבירות שניתן היה לייחס לג'ורג', מעמדם אינו דומה, ומשכך אין מדובר באכיפה בררנית.

136. לא מצאתי אף מקום להשוות בין מעשיו של הנאשם, לבין המעשים שמייחס ב"כ הנאשם לשוטרים שי דניאל וניסן אלקיים. כפי שעולה מתוך חומר הראיות, הנאשם קיים קשרים ענפים ותדירים עם איאד, והוא שקישר בינו לבין השוטרים דניאל ואלקיים לצורך רכישת חלקי רכב ותיקון כלי רכב. משכך, אין מקום גם להשוואה בין מעשיו של הנאשם והיקפם, לבין המעשים המיוחסים לשני השוטרים, ולפיכך, גם ביחס אליהם אין מדובר באכיפה בררנית.

137. אשר לעובדה כי איאד דאר עיסא לא הועמד לדין, ישנה סתירה מסוימת בין טענת המאשימה, לפיה התיק נגדו נסגר מחוסר ראיות (נ/17) לבין טענת המאשימה בהשלמת סיכומיה, לפיה לא ניתן היה להעמיד אותו לדין בהעדר סמכות בינלאומית.

צודק ב"כ הנאשם בטענתו לפיה ככל שקיימת תשתית ראייתית למיוחס לנאשם באישום השלישי, הרי שישנה ממילא תשתית ראייתית מספקת להגשת כתב אישום גם בעניינו של איאד. בנוסף, בשים לב לתעודת עובד הציבור שהוגשה מטעם ההגנה ביחס למיקום המוסך של איאד (הנספח לנ/6), הרי שספק אם העבירות המיוחסות לאיאד הן עבירות חוץ.

דא עקא שמדובר בעבירות שבוצעו ב"אזור" ואיאד אינו תושב ישראל, ועל כן, לפי סעיף 2 לחוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון- שיפוט בעבירות ועזרה משפטית) תשס"ז-2007, לא ניתן להעמיד את איאד לדין בבית משפט בישראל בגין מעשיו. עובדה זו אינה גורעת מהסמכות להעמידו לדין בערכאה המוסמכת, ואין כל טענה כי הוא אמנם הועמד לדין.

138. לו היה האישום השלישי עומד לבדו נגד הנאשם, כי אז היה מקום לדון בשאלת האכיפה הבררנית ביחס לנאשם, אשר רכש חלקי רכב משומשים אל מול איאד, שמכר חלקי רכב משומשים אך לא הועמד לדין. עם זאת, הנאשם עומד לדין, ואף נמצא אשם, בשורת עבירות נוספות שביצע במועדים סמוכים, והעניין הציבורי באכיפת הדין עליו, בפרט לנוכח היותו אזרח ישראלי ובעל תפקיד בשירות הציבור, הוא משמעותי. משכך, לא מצאתי כי ההחלטה שלא לנקוט בהליכים נגד איאד, בשעה שנגד הנאשם הוגש כתב אישום, מקימה הגנה מן הצדק המצדיקה את ביטול כתב האישום או את ביטול האישום השלישי שבו.

139. אשר להתנהלות המאשימה בכל הנוגע לחומרי החקירה- שמיעת הראיות החלה ביום 15.5.18. ביום 18.6.18, לאחר שנשמעו שני עדי תביעה, ניתנה החלטה לפיה על המאשימה להכין רשימה עדכנית של חומרי החקירה שנאספו ולהעבירה לידי ההגנה עד ליום 24.6.18, זאת על רקע העובדה כי לאורך ההליך עד אותו שלב, הועברו להגנה, מפעם לפעם, חומרי חקירה נוספים שלא עמדו לעיונה מתחילת הדרך.

בראשית הדיון שהתקיים ביום 27.11.19 הודיעה ב"כ המאשימה כי סמוך לפני הדיון התברר לה כי ישנם חומרי מודיעין שלא ידעה על קיומם, ולאחר שנחשפו לפניה, הוכן יומן מודיעין שהועבר לב"כ הנאשם. על מנת לאפשר לב"כ הנאשם לכלכל את צעדיו, נדחתה עדותה של החוקרת שרית כהן, שזומנה לאותו מועד, ובהחלטה מאותו היום הוזכרה למאשימה חובתה למסור להגנה רשימה מלאה וערוכה על פי הדין של חומרי החקירה.

ביום 9.12.18, יום לפני המועד שנקבע להמשך שמיעת הראיות, הוגשה על ידי ההגנה בקשה לעיון בחומר המודיעיני. הבקשה נדונה לפני בדיון שהתקיים ביום 10.12.18 ונדחתה תוך הסתייגות שחייבה את המאשימה לעדכן את רשימה ביחס לאחד מן הפריטים המנויים בה. מיד לאחר מכן נשמעה עדותה של החוקרת שרית כהן.

יש להעיר כי ב"כ הנאשם לא הגיש ערר על ההחלטה בנוגע לחומר המודיעיני, ואף לא ביקש לשוב ולזמן לחקירה איזה מהעדים שעדותם כבר נשמעה.

140. הנה כי כן, הגם שהתנהלותה של המאשימה בכל הנוגע למימוש זכות העיון של הנאשם בחומרי החקירה מעוררת אי נחת, בסופו של יום הנאשם קיבל לעיונו את מלוא חומר החקירה שהיה זכאי לקבלו בשלבים מוקדמים יחסית של ההליך. קיומם של חומרים מודיעיניים הכוללים מסמכים ספורים, התגלה בשלב מאוחר יחסית, ואולם התברר כי לנאשם ממילא לא הייתה זכות לעיון בהם, ומשכך, לא היה בהתנהלות המרושלת של המאשימה כדי להשפיע באופן מהותי על זכויותיו ועל הגנתו של הנאשם ואין היא מקימה הגנה מן הצדק (השוו"ת"פ (ת"א) 40279/08 **מדינת ישראל נ' אליק לדר** (פורסם בנבו 22.8.10; עמ' 14-18 לפסק הדין).

סוף דבר

141. הנאשם מורשע בעבירת מרמה והפרת אמונים שיוחסה לו באישום הראשון.
142. הנאשם מזוכה מעבירת איסור תיקון רכב בשטחי הרשות הפלסטינית לפי סעיפים 10(א) ו- 18א(ב1)(1) לחוק מניעת גנבות, שיוחסה לו באישום השלישי, ומורשע בעבירה של ניסיון שימוש במוצר תעבורה משומש משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, לפי סעיפים 10(א)(5) ו- 18א(ב) לחוק וסעיף 25 לחוק העונשין, על פי העובדות שהוכחו ביחס לאישום זה.
143. הנאשם מזוכה מעבירת קבלת מידע לפי סעיף 22(א) לחוק המרשם הפלילי שיוחסה לו באישום הרביעי.
144. הנאשם מורשע בשתי עבירות קבלת מידע לפי סעיף 22(א) לחוק המרשם הפלילי שיוחסו לו באישום החמישי והשישי.
145. הנאשם מזוכה מעבירת סודיות לפי חוק הגנת הפרטיות שיוחסה לו באישום השישי.

ניתנה היום, א' סיוון תשע"ח, 15 מאי 2018, במעמד הצדדים

חתימה